76STE JAARGANG No. 100154 WOENSDAG 1 JULI 1959

Dubbel 16 Nov. t/m 5 Dec

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28-29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

HEINRICH LUEBKE president van West-Duitse Bondsrepubliek

Verkiezing in Berlijn geen provocatie

In West-Berlijn is vanochtend de Westduitse Nationale Conventie bijeengeroepen voor het kiezen van een president van de Bondsrepubliek.

Voorzitter Gerstenmaier maakte bekend, dat de afgevaardigden uit West-Berlijn (49 van de 1038 afgevaardigden) stemgerechtigd zijn, overeenkomstig de bepalingen van de grondwet.

Hij verklaarde, dat het houden van het Congres te West-Berlijn geenszins een „provokatie" inhoudt, zoals van communistische zijde is betoogd.

In het voormalige ministerie van luchtvaart van Hermann Goering in Oost-Berlijn is vanochtend een bijeenkomst van het onder communistische leiding staande Oostduitse „Nationale Front" van partijen en organisaties begonnen, één uur voordat in West Berlijn de Nationale Westduitse Conventie bijeenkwam voor het kiezen van een nieuwe Bondspresident.

De eerste ronde van de Westduitse presidentsverkiezing in West-Berlijn heeft het volgende resultaat opgeleverd:

Heinrich Luebke (christen-democraat) 516 stemmen;

Max Becker (liberaal) 104 stemmen;

Carlo Schmid (sociaal-democraat) 385 stemmen;

Onthoudingen 25.

Totaal 1030.

Bij de eerste stemronde

Geen enkele kandidaat verkreeg de vereiste absolute meerderheid van 520 stemmen.

Gekomen bij de tweede ronde

Heinrich Luebke van de christendemocratische partij van bondskanselier Adenauer is vandaag te West-Berlijn tot president van de Westduitse Bondsrepubliek gekozen. Luebke was minister van landbouw in het kabinet van Adenauer.

Bij de tweede stemming verwierf Luebke 526 stemmen tegen Carlo Schmid (sociaal-democraat) 386 en de liberaal Max Becker 99 stemmen. Er waren 22 onthoudingen.

Premier Jonckheer maandag terug

Minister-president E. Jonckheer wordt maandag as. van ijn reis naar Nederland via New York op Curaçao terug verwacht (R.V.D.).

PROBLEEM DER ONTHEEMDEN

Tooverspreuken houdt Dag Hammarskjoeld, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, er niet op na. Toch heeft zijn laatste mededeling over het vluchtelingenvraagstuk in het midden-oosten min of meer als zodanig gewerkt, hetgeen zeer merkwaardig mag heten. Nieuws immers heeft hij niet verkondigd; hij heeft slechts bevestigd wat al zo lang het streven is geweest van de Nederlandse vluchtelingencommissaris Van Heuven Goedhart en diens opvolger: het opnemen van grote groepen vluchtelingen in de Arabische gemeenschappen. Tot op zeer bepaalde hoogte is dat reeds gelukt ten aanzien van ronddolende mannen, die op eigen initiatief gingen handelen, de kampen verlieten en zich van een werkkring verzekerden. Men kent de achtergrond van de moeilijkheden

onze wereld van vandaag

welke ertoe leidden, dat niet al die honderdduizenden die weg konden gaan.

Ongetwijfeld zal Hammarskjoeld bij zijn nieuw bezoek aan Cairo trachten president Nasser van de Verenigde Arabische Republiek ertoe over te halen zich wat meer met de vluchtelingen te gaan bemoeien. En nu hij de wind in de zeilen heeft zal Nasser wellicht in zijn grootmoedigheid meer neiging tot hulpverlening tonen dan enkele jaren geleden toen hij zonder meer het vraagstuk op de schouders van Israël wilde laden. Heeft de secretaris generaal van de V.N. succes bij de sterke man van de Arabische Republiek, dan zal hij ook meer goodwill ontmoeten bij diens bondgenoten.

Het is een bekend feit, dat de kern der volkerenproblemen in het midden-oosten zich beweegt om de vluchtelingen, de ontheemden, die reeds gedurende tal van jaren in vaak erbarmelijke omstandigheden leven en aangewezen zijn op aalmoezen. Tijdens de strijd van Egypte tegen Israël bleken grote groepen vluchtelingen over wapenen te beschikken zonder evenwel duidelijk sympathie te tonen voor enige partij voordat er enige zekerheid was ten aanzien van de krachtsverhouding. Zij hebben zich willen aansluiten bij degenen, die hun de helpende hand zouden willen bieden. In die dramatische ontwikkeling bevonden zij zich evenwel als tussen twee fronten bekneld en het lijdt geen twijfel, dat hun groep de meeste slachtoffers telde.

Kortgeleden werd het internationale vluchtelingenjaar geopend. Men wil in de eerste plaats duidelijk aandacht besteden aan de vraagstukken der ontelbare ontheemden op deze wereld en daarnaast meer fondsen vormen tot leniging van hun noden. Dat is alles voortreffelijk bedoeld maar men dient eerst een degelijke studie te maken van de politieke achtergronden van het onderhavig probleem, met statistieken, zoals die door de Verenigde Naties worden gedistribueerd, komt men er niet, ook al kunnen deze cijferkolommen belangrijk zijn bij de acties tot inzameling van gelden. Evenmin kan men zich van het vraagstuk afmaken door te stellen dat ergens in Australië of in Zuid-Amerika een tehuis voor enkele miljoenen vluchtelingen kan worden gebouwd. Theoretisch mag dit een prachtige oplossing schijnen, er spelen teveel practische overwegingen een rol van betekenis zoals de verschillen in ras der ontheemden.

Veruit de meeste vluchtelingen kunnen niet naar hun vaderland terug, zoals de honderdduizenden, die in de afgelopen jaren erin slaagden door het ijzeren gordijn te komen; om nog actueler te zijn: zoals de vele Hongaren die de laatste jaren overal in West-Europa een goed heenkomen zochten. Zij kunnen niet terug, want ze zouden dadelijk worden overgebracht naar de Russische kampen — of nog erger. De commissaris van de V.N. voor de vluchtelingen heeft een allesbehalve benijdenswaardige functie; hij ontmoet zelden begrip voor de vele moeilijkheden van het ogenblik en zelfs in de Algemene Vergadering schijnt men vaak zijn taak te hebben onderschat. Het zou van groot gewicht zijn alle politieke gevoeligheden opzij te schuiven en het gehele complex van ontheemden-zorgen in een speciale vergadering van de Verenigde Naties te behandelen. Men mag aannemen, dat Dag Hammarskjoeld het om meer dan een reden niet zover durft te laten komen; hij heeft er de voorkeur aan persoonlijk het zijne te doen, hetgeen zeker een verdienste mag heten, maar blijkens de resultaten der afgelopen jaren bitter weinig kans heeft op succes

Ter gelegenheid van het bezoek van de Amerikaanse kustwachtvaartuigen werd gisteravond in Roosevelt's House een ontvangst gehouden. Gouverneur Speekenbrink bevond zich onder de vele genodigden.

Nieuw Bestuurscollege op ARUBA gevormd

U. N. A. WERKT SAMEN MET P.P.A.

Tijdens de verkiezing voor gedeputeerden in de vergadering van de nieuwe Eilandsraad te Oranjestad op Aruba werden als zodanig gekozen de heren:

Henriquez, Petrona, de Cuba en Wernet. De stemmen verhouding was als volgt: 14 stemmen vóór en 7 onthoudingen. De A.V.P. en Fichi Croes onthielden zich van stemming.

De gedeputeerden Henriquez, Petrona en de Cuba behoren tot de P.P.A., de heer Wernet tot de U.N.A.

SOVJET-UNIE bereikt opzienbarende prestaties op CHIRURGISCH gebied

„Nietmachines" hechten wonden na operaties

Volgens Newsweek hebben de chirurgen in de Sowjet-Unie enkele buitengewoon praktische instrumenten en methoden tot hun beschikking, waarvan het gebruik in het Westen onbekend is. Voor het dichten van wonden na een operatie bijvoorbeeld gebruikt men daar een soort nietmachine. Zo lazen we in het ALGEMEEN HANDELS BLAD.

Daarvan bestaan 40 verschillende modellen, die alle geschikt zijn voor het dichten van andere organen en weefsels. Deze niet-machines werden gedurende de oorlog ontwikkeld, om het tekort aan frontchirurgen te ondervangen. Ze betekenen een grote tijdsbesparing en werken zeer nauwkeurig. Bovendien verdraagt het weefsel de nietjes beter dan het voorheen gebruikte draad.

Deze en nog vele andere instrumenten zullen nu door een Amerikaanse onderneming in de V. S. geintroduceerd worden. Gedurende drie maanden zal zal een Russisch chirurg, vergezeld door een technische assistent, door Amerika reizen om overal demonstraties te houden voor zijn collega's in de V. S.

Dank zij hun uitgekend instrumentarium hebben de chirurgen in de Sowjet-Unie al vele opzienbarende resultaten weten te bereiken, zoals het transplanteren van een hondekop. De bloedvaten en zenuwen worden dan met behulp van de nietmachines verbonden.

Voor de Amerikanen wordt ook een film vertoond, waarop te zien is hoe een Russische vrouw werd behandeld, die met haar hand tussen een pers beklemd was geraakt. De hand werd geamputeerd, de bloedklonters werden door een zeefmachine gezeefd, en daarna werd de hand weer aangezet.

De Amerikaanse deskundige, die deze methodes in de V. S. wil gaan introduceren, heeft drie reizen naar de Sowjet-Unie gemaakt. Hij schrijft de Russische vooruitgang op dit gebied toe aan hun methode van ondarzoek. In Moskou bestaat volgens hem een instituut voor chirurgie, waar 400 experts werken aan de ontwikkeling van nieuwe vindingen. Onder hen bevinden zich onderzoekers, die zowel medicus als ingenieur zijn.

Op Bonaire werd het jubileum herdacht van de K.J.C. o.a. met een finke wandeltocht. En wandelen op Bonaire betekent genieten van de vele mooie plekjes, die dit eiland kent.

SOEKARNO wordt Leider der Regering en Hoofd van de Staat

De chef van de Indonesische legerstaf, luitenant-generaal Nasution heeft woensdag verklaard, dat president Soekarno „in het volgende kabinet" tegelijk hoofd van de staat en leider van de regering zal zijn.

Nasution, die dit verklaarde op een persconferentie voor westelijke nieuwsbureaux, zei, dat de constitutionele positie van de Indonesische president van dezelfde aard zal zijn als van de Verenigde Staten en de Verenigde Arabische republiek.

Aangaande deze mededeling werd nader vernomen, dat de president deze volmachten zal verkrijgen door de grondwet van 1945 voor „geleide democratie" weer in te stellen.

De chef van de legerstaf, luit.-generaal Nasution zei dat Soekarno op 4 juli opnieuw zal worden geinstalleerd als president, tijdens een plechtigheid op het Merdeka-paleis in Djakarta.

Dit is woensdag eveneens verklaard door de voorzitter van het Indonesische parlement, Sartono, die zei: Soekarno zal de functie van president der Republiek Indonesia behouden).

De militaire druk op de politieke activiteit, ingesteld nadat het parlement weigerde goedkeuring te hechten aan het wederom instellen van de grondwet van 1945 (die de president nagenoeg onbeperkte volmachten zal verschaffen), zal niet zonder meer worden opgeheven, aldus Nasution. Dit zal afhangen van de ontwikkelingen en zal geen logisch gevolg zijn van de grondwet van 1945. Op een bijeenkomst van leger-oversten is besloten met drastische maatregelen een einde te maken aan corruptie en bureaucratie, zei de chef van de legerstaf. Hij verklaarde dat het leger als functionele groep zal deelnemen in het kabinet. Op de vraag of ook de communisten hierbij zullen zijn, wilde Nasution geen rechtstreeks antwoord geven.

Twee Britse herenmodebladen hebben de Amerikaanse vice-president, Nixon, president Tito van Zuid-Slavie, de acteur Rex Harrison en de danser Fred Astaire gerangschikt onder de tien best geklede mannen ter wereld.

Verklaring van HAMMARSKJOELD stelt vraagstuk Palestijnse vluchtelingen in centrum der belangstelling

Het rapport van de secretaris-generaal, Dag Hammarskjoeld, waarin hij de aanbeveling oppert om de Palestijnse vluchtelingen in het economische leven van het Midden-Oosten op te nemen, heeft in Beiroet, de hoofdstad van Libanon, alle kwesties van binnenlandse politieke aard op de achtergrond geschoven.

Zowel in regerings- als in parlementaire kringen te Beiroet alsook bij de man op straat houdt men zich met dit probleem bezig.

Gisteren nog verklaarde Ratsjid Karame, de premier van Libanon, die ad interim de portefeuille van buitenlandse zaken wegens ontstentenis van Hoessein Oaein beheert, dat hij de verklaring van Hammarskjoeld en de inlichtingen, die hij uit New York had ontvangen, grondig had bestudeerd. Men meent in Beiroet te weten, dat de Libanese premier de bedoeling zou hebben zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de diplomatieke vertegenwoordigers der Arabische landen te Beiroet om hen over het verslag van Hammarskjoeld te polsen. Ook zou de Libanese premier overwegen de voorgenomen inter-Arabische conferentie op een eerdere datum te doen houden.

De plaats van deze conferentie is nog niet vastgesteld. Drie landen zijn bereid de afgevaardigden te ontvangen, te weten Irak, Jordanië en Libanon. Met het oog op de huidige stand der betrekkingen tussen de regeringen te Amman en Bagdad schijnt er wel weinig kans te bestaan dat de onderhandelingen in een van deze hoofdsteden zal kunnen worden gehouden. Aan Beiroet zal dus de eer moeten worden gelaten om als gastvrouwe op te treden. Bovendien heeft de Libanese hoofdstad dit voordeel, dat de regering aldaar zich min of meer in de ogen der Arabische landen in alle kwesties de verdeeldheid der Arabische landen hebben kunnen verwekken steeds een neutraal standpunt ingenomen heeft.

Iraakse Oliemaatschappijen komen bijeen

Er wordt in Bagdad een delegatie verwacht van de in Irak werkende oliemaatschappijen voor het voeren van besprekingen, die ten doel hebben de meningsverschillen tussen de oliemaatschappijen en de regering van Irak tot oplossing te brengen, zo deelde de directeur-generaal voor oliegelegenheden mede.

Deze heeft te Londen de bijeenkomst van de Raad van Commissarissen van de Iraq Petroleum Maatschappij bijgewoond. Hij zei verder, dat er ook besprekingen gevoerd worden over hangende kwesties tussen de regering van Irak en deze oliemaatschappij. Deze vraagstukken zouden volgens hem tot oplossing gebracht worden.

Bevelhebber Cubaanse luchtstrijdkrachten dient ONTSLAG in

De bevelhebber van de Cubaanse luchtstrijdkrachten Lanz, heeft maandag een ontslagbrief bij president Urrutia ingediend, waarin hij zich keert tegen de communistische infiltratie in de regering en de strijdkrachten. De brief is dinsdag gepubliceerd.

De president heeft de ontslagaanvrage niet aanvaard, omdat Lanz volgens hem bij minister-president Fidel Castro ontslag moet vragen.

Lanz keert zich onder meer tegen het feit, dat hij in feite onder de door Fidel Castro benoemde Almeida staat. Volgens Lanz zou Castro Almeida deze in feite hogere positie hebben gegeven, omdat hij, Lanz, zich steeds heeft verzet tegen benoeming van communisten op hoge posten in de strijdkrachten en op de ministeries.

Lanz is sedert een maand met ziekteverlof.

Almeida zeide tot verslaggevers, dat Lanz' ontslagaanvrage een list is „om ons van communisme te beschuldigen". Er is een bevel tot inhechtenisneming van Lanz uitgevaardigd wegens verraad aan de revolutie. Hij zal voor een revolutionaire rechtbank worden geleid.

De permanente vertegenwoordiger van de Dominikaanse Republiek bij de Verenigde Naties heeft in een brief aan sekretaris-generaal Hammarskjoeld de beschuldiging geuit, dat 25 Russische deskundigen op het gebied van „guerilla-oorlogvoering" de Cubaanse regering helpen met het opleiden van 3000 man voor „ondermijnende aktiviteit" in het gebied van de Caraïbische Zee. Voorts kan Cuba voor die aktiviteit beschikken over 25 Canberra-bommenwerpers, die een ander land in dit gebied voor dit doel heeft afgestaan, aldus de brief.

De Israelische wapenleveranties aan Duitsland:

Regeringspartijen moeten kleur bekennen

Het Israëlisch kabinet heeft dinsdag een resolutie aanvaard, waarin op de coalitiepartijen een beroep wordt gedaan, de omstreden leverantie van wapens aan de Duitse bondsrepubliek te steunen of uit de regering te treden.

Volgens een communiqué werd vastgesteld, dat de ministers en hun aanhangers in het parlement moeten delen in de collectieve verantwoordelijkheid voor het regeringsbesluit. De ministers zouden deze beslissing in het parlement moeten steunen of hun portefeuille beschikbaar stellen.

Het Israelische parlement heeft eveneens dinsdag een communistische motie van wantrouwen in de regering van premier Ben Goerion verworpen met 57 tegen vijf stemmen bij 37 onthoudingen. Alleen de communisten stemden voor de motie, die was ingediend wegens de voorgenomen levering van Israelische anti-tankgranaten aan de Bondsrepubliek.

Het debat is dinsdag niet tot een einde gekomen. Woensdag werd het voortgezet. Ben Goerion zou aan het einde van het debat een redevoering houden.

New York. — De secretaris-generaal der V.N., Hammarskjoeld, zal de volgende week een bezoek van drie dagen aan Cairo brengen voor besprekingen met functionarissen van de V.A.R. over de huidige problemen van het Midden-Oosten, het inbegrip van de kwestie van de doorvaart van Israelische schepen en ladingen door het Suez-kanaal. Hij vertrekt 30 juni uit Zweden, waar hij kort zal verblijven naar Cairo. Hij zal daarna de bijeenkomst van de economische en Sociale raad in Geneve bijwonen.

Unieke gebeurtenis

Krijgt blanke aanrander de doodstraf?

Het uitspreken van de doodstraf over een negentienjarige blanke wegens het aanranden van een kleurlinge is dinsdag uitgesteld nadat de verdediger om een nieuw proces had verzocht.

Als de doodstraf wordt uitgesproken en het vonnis wordt uitgevoerd zal het de eerste keer zijn dat een blanke in de V.S. wordt terechtgesteld voor het aanranden van een kleurlinge.

De jury die het schuldig had uitgesproken, had geen clementie gevraagd.

DALAI LAMA naar ZUID - VIETNAM

De Dalai Lama zal mogelijk India verlaten en politiek asiel in Zuid-Vietnam vragen, zo is in diplomatieke kringen in Nieuw-Delhi meegedeeld.

Waarnemers zeiden, dat de Dalai Lama zich geplaatst ziet voor het moeilijke vraagstuk van een ander land te vinden dat bereid is hem te huisvesten en de zaak van Tibet aanhangig te maken bij de V.N. nu India bepaalde dat hij in India niet als hoofd van een Tibetaanse regering-in-ballingschap kan optreden.

Waarnemers zijn van mening dat, indien de Dalai Lama van plan is de kwestie-Tibet voor te leggen aan de V.N., hij het best asiel in Zuid-Vietnam kan vragen.

De spaanders vlogen er vanaf

Koningin Elisabeth van Engeland woonde enige dagen geleden een gala-bal bij dat ter harer ere werd aangeboden door de stad Montreal. Haar bezoek en dat van Prins Philip geleek meer op een bliksembezoek, want na 5 minuten verontschuldigde de Koningin zich en vertrok zich terug uit de feestzaal.

Het bleek dat de aanwezigen zo op de Koningin en de burgemeester aan drongen dat deze hun eerste dans niet konden beginnen. De befaamde Canadese bereden politie in hun prachtige rode tunieken probeerde de gasten tot bedaren te brengen door oproepen via de luidsprekers, maar ook dit mocht niet baten. Onderwijl had Prins Philip kans gezien enkele danspassen te wagen met de vrouw van de burgemeester maar ook zij konden het niet ver brengen. Ten einde raad besloot het Vorstelijk paar zich terug te trekken. Terwijl zij weggingen werden stoelen tegen de grond kapot geslagen en hele serveerbladen met vorstelijke dranken werden getorpedeerd.

Een uitnodiging om het bal bij te wonen van de Italiaanse Arbeiders dat op een andere plaats gehouden werd, sloeg men maar bij voorbaat af.

Tijdens de Bonte avond huldigde de heer P. T. Sprockel frater Odulfinus en alle leiders en leidsters van het jeugdwerk op Bonaire. Op de achtergrond ziet u een aantal Rinconeros, die even tevoren een reidans uitgevoerd hadden.

BONAIRE herdacht Jubileum van K. J. C.

Wandelmars en sprankelende bonte avond vormden hoogtepunten

Het was zondag feest op Bonaire — feest van de jeugd van de georganiseerde katholieke jeugd. Om acht uur vierden in een volle St Bernarduskerk de ruim 220 jongens en meisjes van de Playa, Rincón en Coromoto, de heilige Mis, die werd opgedragen door pastoor Nooyen tot intentie van de jubilerende K.J.C. op Curaçao, voor de leidsters, leiders en leden van de katholieke jeugdverenigingen op de Antillen en vooral die van Bonaire.

Trouw, Tucht en Vriendschap

De gezaghebber en mevr. Van Hesteren en verdere genodigden, van wie de voorzitter van de Katholieke Jeugd Centrale op Curaçao, de heer P. T. Sprockel de voornaamste was, zaten op de ere-plaatsen. Pastoor Nooyen hield een zeer toepasselijke toespraak in het Papiamento en benadrukte de betekenis van het jeugdwerk, terwijl hij de jongens en meisjes wees op de drie steunpilaren van de jeugdbeweging: trouw, tucht en vriendschap.

Na de heilige Mis gebruikten de vijf groepen onder de overdekte speelplaats van de St Bernardusschool — zo maar uit het vuistje en zittend in groepjes „op de stoep" het feestontbijt: pan dushi met een beker cocomalt, gloeiend heet. De heer Sprockel, die evenals mevr. en gezaghebber Van Hesteren het voorbeeld van de jeugd volgde, wist de juiste snaar te treffen, toen hij aansluitend op hetgeen de pastoor zojuist gezegd had vooral aandrong op trouw en offerbereidheid voor anderen [illegible] de vorming, ontvangen in de jeugdgroep later te worden degelijke leden van kerk en maatschappij.

Wandelleed en vreugd

De wandelmars, die daarop volgde, trok de nodige belangstelling. Er was variatie — het groen van de welpen, de khaki der verkenners, het licht-blauw-wit van de Philomenaklub, het donkerblauw-wit van de KJV Rincón. Marcheren is de jeugd hier niet gewoon, dat was ook nu te merken en aan verschillende leiders en leidsters was te zien, dat het heet was langs de zee. De koude limonade-met-een-rietje die wachtte in de klassen van de St Dominicusschool, vergoedde veel van het lichte wandelleed; de stemming zat er nog in, toen de verst gekomen groepen — die van Rincón — zingende de poort uitreden in de gele bus van Archie.

Om even over zeven 's avonds opende frater Odulfinus met een kort welkom aan de gasten in het Nederlands en Papiamento een gevarieerde bonte avond op een geïmproviseerd toneel op de speelplaats van de St Dominicusschool, waar geen plaats onbezet was. Velen hadden een eigen stoel meegebracht en een heel groot aantal belangstellenden moest blijven staan.

Jong en oud hebben hier ruim zeven kwartier genoten van hetgeen de vijf groepen ten tonele brachten: iedere groep een kwartier. Ook hier veel variatie: zwaarddans en feilloos gezongen potpourri, reidans en prairiesong, tante Kato en de dokter met de drie gekken, Mary had a little lamb en La Bella Polenta, een gedicht en „geen geld meer in de zak".

Met een gezelschap van keurig geklede Hollandse boertjes en boerinnetjes van Rincón op de achtergrond hield de eregast uit Curaçao een enthousiaste toespraak tot slot, waarin hij de leidsters, leiders en de organisator geluk wenste en over de hoofden van tientallen kleuters heen die een weinig permanente zitplaats gekozen hadden vóór de officiële eerste rij met de gezaghebber, mevr. Van Hesteren, de heren pastoors en verdere genodigden, spoorde de heer Sprockel in het Papiamento de ouders aan om alle mogelijke steun te geven aan de leiding van de verschillende jeugdgroepen.

Het was „wel geweest" — de gezaghebber kwam dat nog even getuigen, kort maar krachtig, vlak voordat — na het keurig gezongen lied van Bonaire — tegen negen uur de organisator iedereen wel te rusten wenste.

Het was feest op Bonaire — feest van de jeugd.

Dienstiubilea bij de Shell Curacao N.V.

35 jaren:

7 juli W. G. van der Veen
20 juli A. C. F. Rigaud
23 juli G. C. C. Bergraaf

29 jaren:

8 juli J. [illegible] Baker
10 juli F. G. [illegible]
13 juli E. E. Barbara
15 juli J. [illegible]
22 juli C. Gougan
24 juli C. [illegible]
29 juli H. Waldron
30 juli H. I. [illegible]
31 juli L. J. Beaumuller

25 jaren:

3 juli M. M. Sommer
7 juli S. Kuiper
15 juli L. M. Hosepha
19 juli J. van Melle
22 juli P. W. K. Zuiderent
23 juli P. R. Martina
30 juli W. J. Madero
31 juli E. A. Rodriguez
31 juli E. C. Romer

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V

Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 – 23.30 tel. 2307
J. J. Roos 23.30 – 07.00 " 3209
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
C. G. de Haas, Generaalsweg 33,
Voormalig Amerikanenkamp " 0-43159
B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst
H. C. Engelsman „ 4504
C.S.M. Rederij Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354
Theater Asiento
GEEN VOORSTELLING.

Oud-inspecteur M. DE LAATER onderscheiden

Hedenmorgen werd de heer Marinus de Laater, onder-inspecteur eerste klasse bij het Korps Politie, onderscheiden met de ere-medaille in goud verbonden aan de Orde van Oranje Nassau. De onderscheiding werd uitgereikt door gouverneur Speekenbrink. De plechtigheid vond plaats op het plein van Fort Amsterdam.

In 1930 kwam de heer de Laater op Curaçao aan en drie jaar later werd hij bevorderd tot brigadier. In 1935 ontving hij de bronzen medaille voor trouwe dienst en na het tot de rang van sergeant te hebben gebracht, werd hem in 1943 de zilveren medaille voor trouwe dienst uitgereikt. In 1948 werd de heer de Laater bevorderd tot sergeant-majoor instructeur en een jaar hierna ging hij over naar het nieuwe Korps Politie als onderinspecteur. In 1952 werd hij benoemd tot onderinspecteur eerste klasse en in 1955 mocht hij de tevredenheidsbetuiging van de Regering voor 25-jarige trouwe dienst in ontvangst nemen. In het begin van het jaar 1954 werd hij mede ingeschakeld bij de voorbereiding van de opzet van de Mobiele Brigade, waarna hij in mei van dat jaar belast werd met de dagelijkse leiding van deze tak van dienst. Deze functie heeft hij tot het einde van zijn loopbaan vervuld. Ook voor de Ambtenarenbond heeft de Laater zich verdienstelijk gemaakt. Ruim drie jaar lang heeft hij deel uitgemaakt van het bestuur van de afdeling Curaçao van deze bond.

De heer de Laater gaat thans van een welverdiend pensioen genieten. Hedenmiddag om vijf uur wordt er op Vaerssenbaai afscheid genomen van de heer de Laater. De beste wensen van de „Amigoe" vergezellen de heer de Laater en zijn gezin voor de toekomst.

Symphonie-orkest van Praag zondag in Roxy

Het uit 42 man bestaande symphonie-orkest van Praag, dat er beroemd om is zonder dirigent te spelen, geeft op aanstaande zondag 5 juli een koncert in Roxy. Nadere biezonderheden zullen per advertenties worden bekend gemaakt.

—*—

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijd-vak van 22 t m 28 juni 1959.

1 stropdas; 1 sleutelring w.a. 1 Lips sleutel gen.: 1711; 1 briletui inh.: herenleesbril met lichtbruin montuur; 1 buskaart t.n.v. F. BOUMAN; Jan Doret 40

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het Hoofdbureau van Politie Kamer 5-A.

GLADYS BERGOGNE en „DE STERREN"

Bij ons verslag van de geslaagde Neerlandia-Ochtend in Theater Roxy drukten wij het prijswinnende gedicht „De Sterren" af. Onze lezers zullen echter wel ontdekt hebben dat er tot onze spijt een naamsverwisseling heeft plaats gevonden, aangezien het gedicht van de hand van Gladys Bergogne was en niet zoals wij er bij vermeldde, van Sally Fernandes. Deze laatste won immers de eerste prijs in de afdeling Novellen.

DE STERREN.

Ik kijk naar een donkere lucht
Waaraan de sterren helder
schijnen
Ze zijn zo ver van mij en zo
kleinen
Waarom gaan ze 's morgens toch
op de vlucht.

Ik wilde dat de sterren altijd
bij mij konden zijn
Ze zijn zo helder zo mooi
Als het kon bewaarde ik ze in
een gouden kooi
Ach, waren de sterren maar mijn.

De maan die trouwe wachter
Die over de sterren houdt de
wacht
Die zijn licht laat zien met
zoveel pracht
En die de sterren zegt
„st" wat zachter!

Want weet je wat ze doen
Ze zijn soms heel ondeugend.
„luister maar"
Ze lachen en roepen naar elkaar
We gaan verstoppen de
zonneschoen.

De sterren houden niet van
Moeder Zon
Ze wilden dat ze altijd konden
schijnen
Om nooit weer te verdwijnen
Ja, ja, als dat maar kon!

Gladys Bergogne

Laatste opvoering „School di Amor"

Hedenavond om half negen zal er in theater Roxy voor de laatste maal het Papiamentse toneelstuk „School di Amor" worden opgevoerd. Degenen, die nog niet in de gelegenheid zijn geweest dit prachtige en boeiende stuk te zien, kunnen wij ten zeerste aanraden van deze laatste kans gebruik te maken.

POLITIEBERICHTEN

Om 14.10 werd assistentie gevraagd in een bar aan de Keukenstraat voor een man die dronken was. De patrouilie kwam ter plaatse en zij zagen een man die een grote kapwond aan zijn voorhoofd had. Van onenigheid bleek geen sprake te zijn. De man die onder alcoholische drank verkeerde was blijkbaar gevallen en had zo de wond opgelopen.

-*-

Om 19.30 uur werd door een vrouw aan de Peruweg dringend assistentie gevraagd, daar haar man haar met een machete bedreigde. Bij onderzoek bleek er een amoreuze onenigheid te zijn. Door de patrouille werden de gemoederen gekalmeerd.

-*-

Om 17.14 uur liep in de Abraham de Veerstraat een 11-jarige schoolgaande jongen, tussen langs de weg stilstaande auto's door en liep vervolgens de weg op. De jongen werd aangereden door een paserende personenauto waarbij hij vermoedelijk een linker arm fractuur, en een lichte hersenschudding op liep. Hij werd voor observatie overgebracht naar het St. Elisabeth Gasthuis.

-*-

Om 13.15 uur ontstond er op het kruispunt Arancaweg een aanrijding tussen een personenwagen en een motorrijwiel. De bestuurder van het motorrijwiel verleende geen voorrang aan het van rechts komend verkeer. Deze liep een snijwond aan de kin op en werd overgebracht naar het hospitaal.

-*-

Om 20.45 uur ontstond er een aanrijding op de Paramaweg tussen een personenauto en een wielrijder. Achter in de personenauto zat een 13-jarige jongen, die door de botsing een diepe wond aan zijn rechterbeen opliep. Hij werd per politie ambulance naar het St. Elisabeth Gasthuis vervoerd.

-*-

vliegt.: a.14; v. 12;
pass.: a. 120; v. 145; d. 160;
tankksch.: a. 8; v. 8;
vrachtsch.: a. 8; v. 9;
zeilsch.: a. 1[illegible] 4,
pass.: a. 51; v. 237, d. 1139;
ass.: 16;
proc. verb.: 19;
aanr.: 7;
schade: 2030.

GROETENPROGRAMMA

Hedenmiddag om half zes door Radio Hoyer I en om zes uur door Radio Hoyer II is het groetenprogramma uit Nederland te beluisteren. De groeten zijn ditmaal opgenomen te Vlissingen (Hogere Technische School) en zullen worden uitgesproken door: Carlo Denneboom, John Ghering, Rudi Monsanto, Otto Cannegieter, Max Paula en Oscar Kraal.

Vivian C. Henriquez

en

Greet Ulrici

geven hierbij kennis van hun voorgenomen huwelijk op

8 Juli a.s.

Gelegenheid tot gelukwensen 20.30 uur ten huize van Heer en Mevrouw KNOTTENBELT-ULRICI — Schout bij Nacht Doormanweg 73.

EILANDGEBIED CURAÇAO

OPENBARE INSCHRIJVING voor de leverantie van

BELASTINGNUMMERPLATEN voor het belastingjaar 1960.

Offertes worden ingewacht vóór 1 augustus 1959, te 11.00 uur v.m., ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35, alwaar nadere inlichtingen en de voorwaarden, waaraan de levering moet voldoen, verkrijgbaar zijn.

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA. De Secretaris, J. W. ELLIS.

Hierdoor betuigen wij onze welgemeende dank aan de H. H. doktoren Hugenholtz, Gielen, Kruis en Saleh, de Eerw. zusters en verpleegsters van het St. Elisabeth's Hospitaal voor hun behandeling en liefdevolle verpleging, direktie van de N.V. O.G.E.M. en aan allen, die blijken van medeleven getoond hebben bij het overlijden en teraardebestelling van onze geliefde echtgenoot en vader de heer

S. H. MIDDELHOF

Mevr. de Wed. C. Middelhof en kinderen

„Mens en Macamba"

Sociale apartheid in de Antillen?

Onder de kop „Nederlander thuis is anders dan „Macamba" overzee" en met een tussenkop, die spreekt van „Sociale apartheid in de Antillen" publiceerde de Volkskrant dezer dagen onderstaand artikel, afkomstig van een correspondent op Willemstad.

„Van de vele Antillianen, die jaarlijks hun vakantie in Europa door brengen hoort men telkenmale het zelfde oordeel: „wat zijn de Nederlanders daar toch anders. Het zijn helemaal geen macamba's, maar echt prettige, begrijpende en beschaafde mensen". (Macamba is de hier gebruikelijke denigrerende benaming voor een bepaalde categorie Nederlanders. Deze verlofgangers keren enthousiast terug en zien gelukkig Nederland door een geheel ander en vriendelijke bril. Dit opvallend verschil in oordeel vindt zijn grond in het feit, dat — in het algemeen gesproken — de Nederlander thuis anders is dan de Nederlander overzee. Verwonderlijk is dit niet.

Behalve de groep, die uit een goed milieu komt, de nodige studie heeft genoten, hier een passende status heeft verworven en van inborst reeds beschaafd en niet burgerlijk is, emigreren vaak naar de Antillen mensen, die hier plotseling op een geheel ander niveau moeten leven dan zij gewend zijn. Zij zijn dan ontworteld en kunnen de vele, materiële voordelen niet verwerken.

Dit geldt niet alleen bij de olie-employé's, maar ook bij andere uitgezondenen, die uit een bescheiden bovenhuis geplaatst worden in een zonnige éénverdiepings-villa, al dan

uit de NEDERLANDSE pers

niet door de werkgever gemeubileerd en gestoffeerd. Sociaal verwend door fantastische verlof-, ziekte-, pensioen- en andere sociale regelingen de gehele mens van „boot tot boot" beschermend, hoge salariëring, vakantie in Centraal Amerika en een slee van een Amerikaanse wagen Iedereen gunt hier aan deze groep wat zij hebben en zelfs nog meer!

Isolement

Wat men echter niet kan verkroppen is het isolement waarin die bepaalde Nederlandse groep zich opsluit, daardoor buiten de plaatselijke gemeenschap blijft en alles meet met de eigen kleine maat! Niet typisch Hollands, neen, want dit zou niet erg zijn, maar met eigen normen, gebaseerd op de idee dat zij uitsluitend door het oversteken van de oceaan reeds alle wijsheid in pacht hebben. Zij, die reeds vele jaren geleden uit Nederland hier gekomen zijn en de bevolking hebben leren begrijpen en waarderen, weten hoe krenkend zulk een houding is.

Op Julianadorp, Emmastad, Rio Canario leven de zogenaamde „oliemensen" — achter een hoog hek met prikkeldraad, tot voor kort slechts bereikbaar via scherpe controle Het leek en het lijkt alsof men een grens oversteekt. Bij het opheffen van de bewaking steeg er fel protest op, want „voortaan was men overgeleverd aan rondtrekkende, zich op oliewoonterrein vrij bewegende „inlanders".

Een Nederlandse parlementariër. enkele jaren geleden hier op bezoek kwalificeerde deze woonoorden van de Shell en hun bewoners als „gevangenen in een gouden kooi".

De groep buiten de olie, die zich geestelijk eveneens opsluit heeft weliswaar minder materiële voordelen, maar is overigens van dezelfde afzijdige, negatieve instelling.

En helaas, kunnen de honderden goede, goedbedoelende en goedaangepaste Nederlanders, niet altijd de slechte invloed van die anderen wegwerken, die zijzelf vaak nog meer verfoeien dan de doorsnee Antilliaan. Het is daarom niet verwonderlijk dat eerdergeschetste groep de Nederlandse zaak hier in de Antillen op dezelfde wijze afbreekt als weleer een kleine categorie in Indië!

En hoe gemakkelijk is het, de sympathie van de bevolking en van het land te winnen. Men beleeft dit dagelijks in de winkels, wanneer de ene „Hollandse" mevrouw vlot vriendelijk, met de grootste welwillendheid behandeld wordt, terwijl een andere „mevrouw" volslagen genegeerd moet blijven wachten. De oorzaak? De eerste dame sprak de verkoopster waarschijnlijk met een paar woorden papiaments aan, vroeg naar haar familie, haar kinderen haar werk. De andere snauwde haar waarschijnlijk hooghartig toe, in slecht Nederlands.

Voor u, geachte lezer, die in hart en nieren anti-koloniaal is en menselijk, komt het onbegrijpelijk voor, hoe men jaren in een land kan wonen zonder de taal noch de mensen te kennen en zonder iets voor deze gemeenschap over te hebben.

Bijzonder scherp is dit enkele jaren geleden door de bekende Nederlandse pedagoog Muloch Houwer veroordeeld. Deze was hierheen gekomen op uitnodiging van de regering teneinde een studie te maken van de opvoeding van jeugdigen in gestichten en van de jeugdcriminaliteit in het algemeen.

Een van zijn conclusies, na grondige studie was dat bijvoorbeeld de onderwijzersgroep, grovelijk te kort schoot in zijn sociale verplichtingen om zich ook na schooltijd voor de plaatselijke jeugd in te schakelen.

Een oordeel dat door alle welmenende Nederlanders volledig wordt onderschreven en dat niet tekort mag doen aan de fantastische arbeid van de fraters van Tilburg, de broeders van Dongen, de verschillende zustercongregaties en de vele lekenonderwijzers, leraren en anderen die met zelfopoffering zich aan de jeugd en aan het land — ook in hun vrije tijd — wijden."

Naschrift redactie:

Wij, die nog maar pas enkele dagen geleden zijn „uitgekomen" om de hoofdredactie van uw lijfblad te gaan voeren hebben in gesprekken op de porche alvast ervaren, dat de kwestie, die in bovenstaand artikel wordt aangesneden, dikwijls onderwerp van gesprek is. Het lijkt dienstbaar te zijn aan de goede menselijke verhoudingen de zaak eens in het openbaar aan te snijden. Uiteraard stelt de „Amigoe" zijn kolommen gaarne daartoe beschikbaar.

Onder het motto „Mens en Macamba" kunnen brieven van lezers aan de hoofdredactie worden gezonden.

—x—

Zelf hebben wij onmiddellijk contact opgenomen met „Don Bosco", de r.-k. vereniging van onderwijzend personeel, van welke zijde onderstaand commentaar werd geleverd op met name de laatste alinea in het Volkskrant-artikel.

Naschrift:

Wat een diplomatie!

De correspondent(?) verwijt de Macamba-onderwijzers die in de Antillen werkzaam zijn eerst, dat zij grovelijk tekortschieten in hun sociale verplichtingen.

Hij doet dat handig door een rapport van een deskundige erbij te halen (je bent dan immers zelf onkwetsbaar).

Dan krabbelt hij even later terug en smeet flink zalf op de wond: de Macamba-religieuzen en vele leken verrichten naast hun schoolzaak zeer verdienstelijk werk.

Nee, mijnheer de bijzondere medewerker van de Volkskrant, wij hebben geen bewondering voor Uw taktiek. U geeft blijk een ingewijde in het onderwijs- en jeugdwerkprobleem te zijn. U kent een rapport dat al enige jaren geleden verschenen is. U kent dus ook de bezwaren die van onderwijszijden tegen dit rapport bestaan. Waarom die verzwegen? Waarom de open brief genegeerd — „Wij protesteren!" — die de beide R. K. Onderwijsbonden publiceerden in de dagen toen in Eilandsraad — en Statenvergaderingen uit het rapport werd geciteerd?

Uw plicht is het een juist beeld te geven van het werk dat de Nederlandse leerkrachten in de Antillen verrichten. Niet met modder gooien en even later een „het-was-zo-niet-bedoeld" mompelen.

Philharmonisch Orkest van New York brengt bezoek aan Nederland

47 concerten in 24 steden van 18 verschillende landen

Het Philharmonisch Orkest van New York zal, zoals bekend, als onderdeel van een grote toernee van tien weken door Europa en het nabije oosten op 13 september voor het eerst in Nederland koncerteren.

Het optreden van het 107 man omvattende orkest zal plaats hebben in de Kurzaal te Scheveningen en onder leiding staan van zijn eerste dirigent Leonard Bernstein, die hier tevens solist zal zijn in George Gershwins „Rhapsody in Blue". Het programma vermeldt verder de oeverture „Carnaval Romain" van Hector Berlioz, de zevende symfonie van Beethoven en „Billy the Kid" van Aaron Copland.

Het „New York Philharmonic Orchestra" maakt zijn uitgebreide koncertreis onder auspiciën van president Dwight D. Eisenhowers internationale kulturele uitwisselingsprogramma, zoals dat wordt uitgevoerd door de „American National Theatre and Academy" (ANTA). Het is de vijfde buitenlandse toernee, die het orkest als onderdeel van dit programma onderneemt. Het vertrek uit New York is bepaald op 3 augustus.

Voor zover het reisschema thans bekend is, zullen 47 koncerten in 24 steden en in 18 landen worden gegeven, waarvan achttien in twee Sovjet-russische steden.

Tussen 22 augustus en 2 september wordt in verband met de Amerikaanse tentoonstelling in het Sokolniki Park tien maal te Moskou gekoncerteerd. In Leningrad zullen tussen 4 en 12 september acht koncerten worden gegeven. Alle koncerten op ongeveer tien na zullen door Leonard Bernstein worden gedirigeerd. Thomas Schippers zal de resterende voor zijn rekening nemen. Zowel Bernstein als Schippers zullen het orkest tijdens zijn verblijf in de Sovjet-Unie leiden.

De New York Philharmonic zal het eerste Amerikaanse symfonie-orkest zijn, dat in Bulgarije optreedt. Ook is het nog niet eerder voorgekomen, dat een Amerikaans orkest de Salzburger Festspiele opluistert.

Argentijnse Minister van Oorlog dient ontslag aan

De Argentijnse minister van oorlog Generaal Hector Solanas Pacheco, heeft dinsdag, als gevolg van druk van het leger, bij president Frondizi zijn ontslag ingediend.

De onderminister van oorlog, Generaal Rosendo Fraga, en de perssecretaris van de president, Hector Miro, vroegen eveneens ontslag.

Het jaarlijkse festival van het klassieke treurspel in het beroemde antieke openluchttheater van Epidauros in Griekenland is dit weekeinde geopend met een voorstelling door het Griekse Nationale Theater uit Athene van Aischulos, „Oresteia" trilogie. Onder de vijftienduizend toeschouwers bevond zich ook premier Karamanlis en vele kabinetsleden.

Bij de wijnstad Massandra op de Zuidelijke Krimkust zal binnenkort een hotel voor gemotoriseerde buitenlandse toeristen geopend worden.

EEN HUWELIJKSCADEAU WAS WEG

Tocht-vlaag veroozaakt urenlange naspeuringen

De kist en de doos

Het huwelijkscadeau van koning Phumiphün van Siam voor prins Albert en prinses Paola is een half etmaal zoek geweest. Vrijdagavond stond het in de vrachtloods op Schiphol, zaterdagmorgen werd er wanhopig naar gezocht door mensen van de KLM en vanGend en Loos. Op datzelfde moment staarde de 18-jarige Stanley Lamp in Blerick stomverbaasd naar de zwaar zilveren, met goud ingelegde thee en koffiepotten en dito koppen, die achtereenvolgens uit het kistje kwamen, waarin hij niets anders dan zes overhemden dacht te zullen vinden.

Een tocht-vlaag is waarschijnlijk de oorzaak geweest van de plotselinge verdwijning van het kostbare geschenk, dat de koning van Siam voor de toekomstige huiskamer van prins Albert en zijn bruid had voorbestemd. Vrijdag lagen in de vrachtloods op Schiphol twee pakjes naar elkaar: een doosje uit Curaçao en een kistje uit Saigon. Bij het doosje was een vrachtbrief, omdat het per van Gend en Loos naar zijn bestemming in Blerick moest worden gebracht. Bij het kistje was geen vrachtbrief, want de KLM had op zich genomen, de zending zelf bij de ambassade van Siam in Den Haag af te leveren.

Door een tochtvlaag — denkt men op Schiphol — is de vrachtbrief van het doosje op de grond gewaaid. Een passerende employé moet de vrachtbrief opgeraapt en achteloos op het kistje hebben gelegd. Een andere employé heeft aangenomen, dat vrachtbrief en kistje bij elkaar hoorden, en kopieerde het adres in Blerick op de zending voor Den Haag. Van Gend en Loos nam om acht uur 's-avonds het kistje mee naar het Centraal Station in Amsterdam en de zes overhemden, waarom Stanley Lamp (student op de kweekschool in Venlo) aan zijn ouders in Curaçao had gevraagd, bleven verweesd in de vrachtloods achter.

Toen van Gend en Loos zich de volgende morgen op het adres Pontanusstraat 27A in Blerick meldde, weigerde Stanley Lamp te geloven, dat zijn overhemden in zo'n fraaie verpakking zouden zitten. De bezorger verzekerde hem echter, dat er geen vergissing kon zijn en wees op het woord „student" dat aan het adres was toegevoegd.

Het deksel werd gelicht en meteen kwam er een met prachtige lakstempels verzegelde brief te voorschijn, waaruit men overigens weinig wijzer werd, omdat hij in Siamese lettertekens geschreven was. Vervolgens verscheen voor duizenden guldens aan goud en zilver, gesmeed tot een vorstelijk servies. Een dienblaad sloot de rij van stralende sieraden af en loste ook het raadsel op: een Franse tekst, in het zilver gegraveerd, zei dat het servies bestemd was voor het huwelijk op 2 juli van prins Albert en prinses Paola.

Op Schiphol was inmiddels groot alarm gegeven, want het kistje, dat om 12 uur uiterlijk op de Siamese ambassade moest zijn, was zoek. Na enkele uren vier de aandacht op de verweesde overhemden en de conclusie, dat een verwisseling in het spel was bleek juist.

Stanley Lamp had op zijn beurt contact gezocht met van Gend en Loos in Venlo en een snelle wagen van de KLM vertrok richting Blerick om de fout te herstellen. De Siamese ambassade was al op de hoogte gebracht van de vergissing en had erin berust het vorstelijk cadeau pas om acht uur des avonds te krijgen.

„Een verwisseling als deze kan iedere dag voorkomen (geeft de KLM als commentaar,) „maar nu het uitgerekend het huweljkscadeau van koning Phumiphun aan prins Albert is, is het een vervelende zaak. We hebben zo hard naar het kistje gezocht, dat we aan het zoeken van de schuldige niet zijn toegekomen." Het commentaar van Stanley Lamp is tenslotte kort. „Ik dacht al: nu zit prins Albert met mijn zes overhemden te kijken, maar dat is gelukkig niet zo".

Dieven hebben zich meester gemaakt van een leren cassette met juwelen ter waarde van 250.000 Zwitserse Franken die deel uitmaakten van een collectie van wijlen koning Ibn Saoed van Arabie. De cassette werd in een onbewaakt moment uit de auto van een Geneefse juwelier gegrist.

Conferentie Internationale Arbeidsorganisatie beëindigd

De Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) heeft haar conferentie te Génève beëindigd. In de loop van deze zitting zijn drie internationale konventies goedgekeurd.

Voorts werd een begin gemaakt met de behandeling van een ontwerpkonventie betreffende de bescherming van arbeiders tegen ioniserende stralen.

Ook is er gesproken over een aanbeveling voor samenwerking tussen de overheid en de organisaties van werkgevers en -werknemers in nationaal verband. De vergadering nam de begroting voor 1960 aan, die een eindbedrag van 9.300.909 dollar aanwijst.

Burgemeester mr G. E. v. Walsum heeft onlangs te Rotterdam de eerste paal geslagen voor het dr Daniel Den Hoed Stichting-Ziekenhuis voor de bestrijding van Rheuma en behandeling met Radio Therapie. Terwijl een der heiers de jaspanden van de burgemeester ophoudt om zijn broekspijpen tegen oliespatten te beschermen, hanteert burgemeester Van Walsum de touwen van de heistelling.

Straaljager-ongeluk kostte 18 doden op OKINAWA

Wrakstukken van een straalvliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht, dat dinsdag in de lucht uit elkaar sprong, zijn neergekomen op dertig huizen en een volle eetzaal van een school in de stad Isjikawa op het Japanse eiland Okinawa.

Achttien mensen werden gedood en 81 gewond.

Generaal Burns, commandant van de vijfde Amerikaanse luchtvloot, heeft zich naar de plaats van het ongeluk begeven om persoonlijk een onderzoek in te stellen.

De piloot van het toestel, een Super Sabre straaljager, heeft getracht de stad te ontwijken, maar is daarin niet geslaagd. Even voordat het toestel explodeerde, heeft hij het met zijn schietstoel verlaten. Hij is ongedeerd.

In de eetzaal van de school bevonden zich bijna honderd kinderen toen het ongeluk gebeurde.

Een baby van vier maanden is in een slop te New York door ratten doodgebeten. De moeder werd wakker door het geschrei van het kind, dat toen al flinke bloedende wonden had. Bij haar nadering sprongen verscheidene ratten uit de wieg. Het kind overleed een uur later in het ziekenhuis.

Mevr. Golda Meir, de Israëlische minister van buitenlandse zaken, is te Sao Paolo uit Rio de Janeiro aangekomen. Mevr. Meir reisde in een toestel van de Braziliaanse luchtmacht. De Israëlische minister en haar gevolg werden op het vliegveld met militaire eer ontvangen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

Ik dacht aan moeder Barberin en het leek me, dat ik in haar tuintje stond. Even later zag ik „De Zwaan" met mevrouw Milligan en Arthur. Die zouden denken: „Waar zit Remi met die kou?" Mijn ogen gingen dicht. Ik denk, dat ik toen bewusteloos raakte.

Toen ik wakker werd, lag ik in een bed in een warme kamer. Er brandde een flink vuur. Ook zag ik een man met een grijs jasje aan en drie of vier kinderen. De kamer en de mensen waren totale onbekenden voor me. Toen ik me oprichtte, kwamen ze naar het bed toe.

„Waar is Vitalis?" vroeg ik.

„Hij vraagt naar zijn vader," zei een meisje, dat de oudste bleek van de kinderen.

„'t Is mijn vader niet, maar mijn meester. Waar is hij? Waar is Capi?"

Nu ze hoorden, dat Vitalis niet mijn vader was, kwamen ze vrijmoedig met de waarheid voor den dag en kreeg ik het volgende verhaal te horen:

De poort in de omheining, waar wij beschutting gezocht hadden, behoorde aan een tuinder. 's Nachts om twee uur wilde deze naar de markt gaan en toen vond hij ons in de poort. Hij had geroepen, dat we moesten opstaan, omdat de kar erdoor moest. Alleen Capi was wakker geworden en had woedend geblaft. Men had ons bij de arm gepakt en heen en weer geschud, maar men kon ons niet wakker krijgen. Toen had men een lantaarn gehaald, en ontdekt, dat Vitalis dood was en dat ik nog wel ademde; zeker omdat Capi mijn hart warm gehouden had. Daarop had men mij in het huis van de tuinder, in het bed van een der kinderen gelegd. Nog zes uur was ik bewusteloos gebleven; daarna was de ademhaling krachtiger geworden en was ik ontwaakt.

Ik was nu voldoende wakker om te begrijpen, dat Vitalis gestorven was.

Het hele verhaal werd me gedaan door de man met het grijze jasje aan, de tuinder zelf. Onder zijn verhaal stond een dochtertje van vijf of zes jaar me strak aan te kijken en toen hij de dood van Vitalis meedeelde, liep ze op haar vader toe en legde haar hand op zijn arm, terwijl ze met de andere hand naar mij wees. Daarbij uitte zij een paar onverstaanbare klanken en wilde zeker haar vader er opmerkzaam op maken, dat die mededeling me zwaar moest treffen. Voor mij was dit gebaar een bewijs, dat het kind medelijden met me had.

„Zeker, Liesje," zei de vader, terwijl hij naar haar overboog, „zeker doet het hem verdriet maar we moeten hem toch de waarheid zeggen; als wij het niet doen, dan hoort hij het evengoed van de politie."

Verder vertelde hij nog, dat hij de politie gewaarschuwd had en dat een paar agenten Vitalis meegenomen hadden naar het bureau en dat ik in het bed van Alex gestopt was, de oudste zoon.

„En Capi?" zei ik toen hij uitverteld was.

„Capi?"

„Ja, die hond."

„Dat weet ik niet; die is weg."

„Die is achter de brancard aangelopen," zei een van de kinderen.

„Heb je dat gezien, Ben?"

„Nou, of ik dat gezien heb! De hond liep vlak achter de dragers en hij sprong een keer bovenop de brancard. Toen ze hem eraf joegen, begon hij te janken."

De vader en zijn kinderen liepen de kamer uit om me nog even te laten rusten. Zonder te weten waarom, en zonder dat ik een bepaald plan gemaakt had, stond ik op en kleedde mij aan. Mijn harp stond tegen het voeteneinde van het bed. Ik hing hem aan mijn schouder en begaf me in het vertrek, waar de anderen waren. Zo vlot ging dat niet, want toen ik geheel gereed op mijn voeten stond, werd ik duizelig en moest me aan een stoel vasthouden. Dat duurde een paar minuten, waarna ik me in staat voelde om de kamerdeur te openen.

Ze zaten aan tafel soep te eten. De geur van de soep herinnerde me er wreed aan, dat ik de vorige avond niets gegeten had. Weer werd ik duizelig en wankelde.

„Ben je niet goed, mijn jongen?" vroeg de tuinder.

Ik antwoordde, dat ik me niets goed voelde, en vroeg of ik even bij de haard mocht zitten. Maar warmte had ik niet zozeer nodig, wel voedsel. Als ik gedurfd had, zou ik gewoon een bordje soep gevraagd hebben, maar Vitalis had me geen bedelen geleerd. Liesje, het kind, dat niet praten kon, had weer een tijd naar me zitten kijken. Plotseling stond ze op en bracht haar eigen bordje soep, waarvan ze nog niets gebruikt had, en zette dat op mijn knieën.

„Pak maar aan, mijn jongen," zei de vader, „wat Liesje geeft, is goed besteed; en als je zin hebt, kun je er nog wel een krijgen."

In een paar tellen had ik het bord leeg en legde mijn lepel neer. Liesje was bij me blijven staan en gaf door een licht keelgeluid haar tevredenheid te kennen. Meteen pakte ze mijn bord en liet het door haar vader nog eens vullen. Glimlachend reikte ze het mij over, waarna de inhoud al even gauw verdwenen was. Het hele gezelschap lachte, omdat ik er zo vlug weg mee wist.

„Nou, nou," zei de tuinder, „jij kunt lekker eten!"

Nu kreeg ik een kleur tot achter mijn oren. Ik schaamde me bij de gedachte dat die mensen me misschien voor een gulzigaard hielden, en vond het daarom beter om uitleg te geven.

„Ja, maar gisteravond heb ik niets gegeten!"

„En gistermorgen?"

„Gistermorgen ook niet."

In een paar tellen had ik het bord leeg en legde mijn lepel neer. Liesje was bij me blijven staan en gaf door een licht keelgeluid haar tevredenheid te kennen.

„En je baas?"

„Die, evenmin als ik.

„Dan is hij evengoed van honger als van kou gestorven!"

Door de soep was ik aangesterkt en ik stond op om heen te gaan.

„Waar wil je heen gaan?" vroeg de vader.

„Ik wou vertrekken."

„Waar ga je naar toe?"

„Dat weet ik nog niet."

„Heb je kennissen in Parijs?"

„Neen."

„Wonen er geen mensen uit je geboortestreek?"

„Niemand."

„Waar woon je dan?"

„We hadden nog geen logement; we zijn gisteren pas gekomen."

„Wat wil je dan uitvoeren?"

„De kost verdienen met harp spelen en zingen."

„Waar wil je dat doen?"

„Hier in Parijs."

„Je kunt beter naar je ouders teruggaan. Waar wonen die?"

„Ik heb geen ouders."

„Je zei, dat die oude heer je vader niet was."

„Ik heb geen vader."

„En je moeder dan?"

„Een moeder heb ik ook niet."

„Je hebt toch zeker wel een oom of tante of neven en nichten?"

„Neen, niemand."

„Waar kom je dan vandaan?"

„Mijn meester had me gekocht van de man van mijn pleegmoeder. U bent goed voor me geweest en ik dank u daar zeer hartelijk voor. Als u wilt, kom ik Zondag terug om voor julhe harp te spelen. Dan kunnen julhe dansen, als je daar plezier in hebt."

Onder het praten was ik naar de deur gelopen. Liesje kwam naar me toe, pakte mijn hand en wees lachend naar mijn harp.

„O, moet ik wat voor je spelen?"

Ze knikte en klapte blij in haar handen.

„Ja, dat is goed," zei de vader, „speel maar wat voor haar."

Ik pakte de harp en, al stond mijn hart helemaal niet naar dans en vrolijkheid, ik begon met een wals, de wals, die ik het beste kon spelen. Wat jammer, dat ik nog niet de vaardigheid had van Vitalis om dat kleine meisje plezier te doen, dat me zo veel vriendschap betoonde.

Eerst zat zij een poosje te kijken en te luisteren; daarna wipte ze met haar voeten op de maat op en neer; en ineens begon ze over de vloer te dansen. Haar oudere zusje en de broers bleven rustig zitten, maar zij verzette haar voeten op de maat van de muziek, al danste ze nog geen echte walspas.

De vader zat bij de haard en volgde met aandacht de bewegingen van zijn dochtertje. Toen de wals uit was, klapte hij in de handen als applaus voor het kind en voor mij. Zij kwam heel parmantig voor me staan en maakte een mooie buiging. Vlak daarop tikte ze met één vinger tegen een snaar van mijn harp en beduidde me om nog meer te spelen. Met plezier zou ik de hele dag voor haar muziek gemaakt hebben, maar de vader zei, dat het nu genoeg was, want zij zou zich veel te moe maken met haar dansen.

Nu meende ik, dat ik moest heengaan en nam mijn harp over de schouder.

„Waar ga je nu heen?" vroeg de tuinder.

„Ik vertrek maar."

„Je blijft dus bij je beroep van muzikant?"

„Een ander vak ken ik niet."

„Zie je er niet tegen op om altijd langs de weg te zwerven?"

„Ik moet wel; ik heb geen tehuis."

„Wat je de laatste nacht meegemaakt hebt, dwingt je toch wel om er goed over na te denken?"

„Dat wel; ik slaap ook liever in een goed bed en in een warm huis."

„Zou je ook een plaatsje bij de haard en een goed bed willen hebben, als je erbij moest werken? Als je zou willen werken, dan mag je bij ons blijven wonen. Wat ik je voorstel, is niet: leven in rijkdom en nietsdoen. Je zult 's morgens vroeg moeten opstaan en met hard werken je brood moeten verdienen. Maar dan ben je er tenminste zeker van, dat je eten krijgt. Dan hoef je niet meer in de open lucht te slapen, net als de vorige nacht, met de kans, dat je ergens ver-

(Vervolg naar pag. 4)

De ... stelde me een heleboel vragen, waar ik pas op wilde antwoorden, toen men mij de verzekering gaf, dat Vitalis echt dood was.

De vergissing

Zeg, je zult het niet geloven.
Maar het is toch werk'lijk waar.
Kleine Pietje van de buren.
Rookt daar doodleuk een sigaar.

Kijk hem eens parmantig stappen.
't Is een schande voor de straat!
Heus, 'k geloof dat het met Pietje
De verkeerde kant op gaat.

Moeten jullie zelf eens zeggen
Vinden jullie 't ook niet raar,
Dat die Pietje loopt te roken?
Hij is amper zeven jaar.

O, maar kijk, daar zul je 't hebben.
Om de hoek komt een agent.
Niet verdwijnen nu, hoor, Pietje!
Wees nú óók een flinke vent!

De agent neemt grote stappen
En komt recht op Pietje af.
't Is je eigen schuld hoor, ventje,
Je krijgt je verdiende straf.

„Heb ik ooit toch van mijn leven,"
Zegt d'agent tot onze Piet.
„Zo'n klein joch en dan al roken!
Zeg, dat mag jij toch nog niet?

Zegt jouw vader daar dan niets van,
En laat moeder dat maar zo?
Ik denk er wel anders over:
Jij gaat mee naar het bureau!"

Kleine Piet begint te lachen.
De agent vindt dat brutaal.
Hij wordt rood en vraagt aan
Pietje:
„Wat beduidt dat allemaal?"

„Och, agent," zegt Piet dan vrolijk,
„Die sigaar mag ik van pa.
'k Krijg er ied're week zelfs eentje,
Want 'k ben dol op chocola."

A. van L.

Hamid de dappere

Daro en zijn vrienden zijn geslaagd in hun poging om de vader van Maja uit de handen van Rubart, de zeerover, te bevrijden. Met de vlaggen fier wapperend aan de mast van „De rappe Jager" trekken zij thuiswaarts.

De vriendschap van het achttal: Daro, de kranige aanvoerder, Sjel, zijn rechterhand, Jim, Bas, Ned, Don en Striem, die hem allen zo kordaat terzijde stonden, en Maja, die in dagen van ontmoediging en teleurstelling de jongens zo flink wist op te beuren, is door de avonturen, die ze gezamenlijk hebben beleefd, nog gegroeid en we zijn er zeker van, dat ze in hun verdere leven een steun voor elkaar zullen blijven en dat ze bij moeilijkheden steeds op elkaar zullen kunnen rekenen. Hun reisavonturen hebben een einde genomen en ze gaan uit elkaar. Thans vraagt een heel ander gebied de aandacht van onze jeugdige lezeressen en lezers.

We nemen hen mee naar de onmetelijke zandvlakten van de Sahara, de woestijn, die zich uitstrekt over bijna de gehele breedte van Noord-Afrika: een kaal en dor gebied met slechts enkele oasen, waar een bron verkwikkend water geeft aan de dorstige reiziger en palmbomen schaduw brengen tegen de verzengende stralen van de zon. Nauwelijks te herkennnen karavaan-wegen vormen de enige verbinding tussen oost en west en noord en zuid. Vaak staan de kooplieden, die met zwaarbeladen kamelen door de eindeloze vlakten trekken, aan de aanvallen bloot van rovers, die het op de koopwaar gemunt hebben.

Hier is Hamid in zijn element, Hamid, de dappere sjeik van El Bashan, de steun van armen en hulpelozen, de schrik der booswichten. Hamid, de dappere!

Met fluitende wiekslag verschijnt er een troep zwartwitte kuifeendjes. De brede zwempoten vooruitgestoken, strijken ze neer in het kanaal, een lang glijspoor achterlatend. „Precies watervliegtuigen!" vindt Jan. „Je ziet ook, dat ze landen tegen de wind in," antwoordt Dries. „Wanneer er een harde wind staat, gebeurt het vaak dat ze hun landingsplaats niet kunnen halen. Op het laatste moment trekken ze dan weer op, vliegen in een grote boog terug en proberen het opnieuw. Door de grote snelheid waarmee ze vliegen, zijn de eenden wel gedwongen deze landingsvoorschriften in acht te nemen." „En een valk dan," wil Theo weten. „Die vliegt toch ook bijzonder snel. Hij landt echter evengoed met de wind opzij als vóór of in de rug!" „Dat komt," zegt Dries, „doordat de valk een groter vleugeloppervlak heeft en een brede staart, die als sterke remmen dienst kunnen doen. De eend echter, heeft smalle wieken, die zeer snel moeten slaan. En een staart missen zij vrijwel geheel!" In het kanaal is het een kleurige verzameling van allerlei watervogels. Eén voor één krijgen de jongens de verrekijker. En dan wijst Dries enkele soorten aan. Allereerst het kuifeendje te herkennen aan de witte zijkanten en het afhangende kuifje. Dan de brilduiker: ook al wit en zwart. Op zijn wangen staat een ronde, witte vlek, waar hij zijn naam aan ontleent. Dan is er nog een eend met een opvallend grote snavel de slobeend. Zijn kop is flesgroen en de zijden zijn rood van kleur. Die geweldige sneb is een prachtinstrument om het wateroppervlak af te romen naar allerlei lekkers. Kuifeend en brilduiker zoeken hun voedsel op de bodem. Hun zeer platte, gestroomlijnde poten staan ver naar achter. En als de wentelende schroef van een duikboot, stuwen die brede zwemwerktuigen de duikeend met kracht door het water. Plots wijst Jan op een vogel die een paling te pakken heeft. „Een zaagbek!" zegt Dries. „Een schitterend gekleurde duiker met een woeste zwart-groene kuif. Die paling zal wel weer ontglippen, dat is te veel van het goede voor hem." Eensklaps stuiven de eendjes gakkerend uit elkaar. Indrukwekkend zeilt er een grote, bruine roofvogel over de rietkraag. Een kiekendief. „Die is op zoek naar een muis of een rat" zegt Dries. „Die eenden zijn hem toch te vlug af. Ook voor hem is schraalhans keukenmeester in de winter. De meeste van zijn soort zwerven nu echter in Afrika rond. Laten we hopen, dat deze achterblijver het leven tot het voorjaar weet te rekken."

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

laten moet sterven. Dan zul je 's avonds een goed bed vinden en je soep zal je veel beter smaken, als je die met hard werken verdiend hebt. En als je een goede jongen bent, dan zullen we jou als een lid van ons gezin beschouwen."

Dat voorstel verraste me zó, dat ik er niet direct wat op zeggen kon. Ik kon zo gauw alles niet in zijn volle betekenis begrijpen.

„Welnu," vroeg de vader na enkele seconden; „voel je er wat voor?"

Meteen liet ik de harp weer van mijn schouder glijden.

„Dat is een goed antwoord," zei de vader lachend. „Hang je harp maar aan die spijker en als er een dag komt, dat je je bij ons niet meer thuis voelt, dan neem je hem weer mee. Maar doe dan net als de zwaluwen en zoek dan het beste jaargetij uit om te vertrekken."

Zo werd ik dus opgenomen in het gezin van de tuinder Acquin, bestaande uit vader Peter, twee jongens: Alex en Benjamin, en twee meisjes: Stéfanie, de oudste, en Lize, de jongste van de kinderen. Liesje was niet doof, maar wel stom. Ze had een paar jaar kunnen praten, maar kort voor haar vierde verjaardag had zij een ziekte gekregen, waarbij zij haar spraakvermogen verloren had. In haar verstandelijke ontwikkeling was ze andere kinderen van haar leeftijd ver vooruit; ze had een zacht karakter was zeer goedig, levendig en aardig. Daarom hielden de anderen veel van haar.

De vrouw van Acquin was na de geboorte van Liesje gestorven en van toen af moest Stéfanie de huishouding verzorgen, eten koken, verstelwerk doen aan de kleren en Liesje verzorgen. Zij had geen gemakkelijk leven, want ze moest al vroeg de taak doen van een volwassen huisvrouw. En als ze in huis tijd overhad, moest ze 's zomers helpen sproeien en 's winters de rietmatten over de broeibakken leggen.

Ongeveer vijf minuten, nadat ik mijn harp had opgehangen, was ik aan het vertellen, hoe we gezocht hadden naar de steengroeve van Gentilly om daar te slapen en hoe we door de kou bevangen waren.

Plotseling hoorde ik gekrabbel aan de achterdeur en huilend gejank van een hond.

„Dat is Cappi!" zei ik en sprong meteen overeind.

Liesje was me voor en deed de deur open. De arme Cappi sprong dol op me af en ik nam hem in mijn armen. Hij likte me aan mijn gezicht en jankte van blijdschap, en beefde over het hele lichaam.

„Wat moet ik daarmee?" vroeg ik.

„Laat hem ook maar hier blijven."

Begreep Cappi dat? Hij sprong op de grond, ging op zijn achterpoten staan, legde zijn voorpoot op de borst en groette buigend de familie. Daar moesten de kinderen erg om lachen, vooral Liesje. Daarom wilde ik Cappi een van zijn stukjes laten spelen, maar hij gehoorzaamde me niet, doch begon aan mijn mouw te trekken.

„Hij wil, dat ik meega."

„Hij wil je zeker bij je baas brengen."

De politiemannen, die Vitalis hadden weggebracht, zouden in de loop van de dag terugkomen om mij te ondervragen. Wie weet, hoe lang we nog konden wachten! Daarbij was ik erg nieuwsgierig om wat over Vitalis te horen. Misschien was hij niet eens dood, zoals men gedacht had. Ik was toch ook bijgekomen. Dat kon met hem ook het geval wezen. Vader Acquin zag mijn onrust en begreep wel, wat de reden daarvan was. Hij bracht me dus naar de commissaris. Deze stelde me een heleboel vragen, waar ik pas op wilde antwoorden, toen men mij de verzekering gaf, dat Vitalis echt dood was. Wat ik wist, was niet veel bijzonders; de commissaris wou meer weten, over mezelf en ook over Vitalis. Over mezelf vertelde ik, hoe Vitalis me gehuurd had van mijn pleegvader en dat hij vooruitbetaald had en ook, dat ik geen ouders meer had.

„En wat nu?" vroeg hij.

Hierop antwoordde de tuinder: „Wij zullen voor hem zorgen als u hem aan ons wilt toevertrouwen."

Dat wilde de commissaris wel en hij bedankte Acquin voor zijn goede daad.

Nu moest ik vertellen over Vitalis en dat was moeilijk, want daar wist ik niet veel van. Wel had ik kunnen praten over de ontmoeting met de dame, die bij onze laatste uitvoering zo verwonderd was over het talent van Vitalis. Ook had ik kunnen zeggen dat Garofoli gedreigd had iets over hem bekend te kunnen maken; maar ik vond het beter die dingen vóór me te houden, omdat Vitalis zelf ook tijdens zijn leven er niets over wou zeggen.

Voor een kind is het moeilijk om iets te verbergen voor een commissaris van politie die zijn vak verstaat; want die lui ondervragen je op zo'n wijze, dat ze je toch vangen. En dat gebeurde met mij ook.

Binnen vijf minuten had ik alles al verteld, wat ik geheim wou houden en wat hij met alle geweld weten wou.

„Breng hem maar even naar Garofoli," zei hij tegen een agent. „Als hij in de Lourcinestraat is, zal hij het huis wel terugkennen. Ga dan met hem naar boven en ondervraag Garofoli."

Met ons drieën gingen we op stap: de agent, vader Acquin en ik. Het was, zoals de commissaris gezegd had; ik herkende het huis en we klommen naar de vierde verdieping.

Mathieu zag ik niet; die was zeker al naar het ziekenhuis. Garofoli schrok en werd bleek toen hij een agent zag en mij ook herkende. Hij was vast bang.

Maar toen hij hoorde, waarvoor we kwamen, werd hij gauw kalm.

„Och, is die oude man dood?" zei hij.

„Kende u hem dan?"

„Heel goed zelfs."

„Vertel eens, wat u van hem weet."

„Dat is heel gauw gedaan. Zijn naam was niet Vitalis. Hij heette eigenlijk Carlo Balzani en was veertig jaar geleden de beroemdste zanger van Italië; hij trad op in alle grote theaters van die tijd. Hij heeft gezongen te Napels, Rome, Milaan, Venetië, Florence, ook te Londen en Parijs.

Maar op zekere dag verloor hij zijn prachtige stem en bleef hij niet langer de koning der zangers. Uit een zekere trots wilde hij niet optreden in theaters van mindere rang. Daarom heeft hij zijn naam veranderd in Vitalis en zich steeds verborgen gehouden voor mensen, die hem in zijn glorietijd gekend hebben. Hij probeerde de verschillende baantjes, maar alles mislukte, tot hij tenslotte africhter en vertoner van honden geworden is. In al zijn armoede is hij altijd trots gebleven en hij zou zich doodgeschaamd hebben, als het publiek te weten gekomen was dat de beroemde Carlo Balzani vervallen was tot de arme Vitalis. Door een toeval ben ik achter dit geheim gekomen.'

Dit was dus de verklaring van het geheim in Vitalis' leven, waarover ik zo vaak had zitten denken. De rijke Carlo Balzani — de arme Vitalis.

De volgende morgen zou mijn meester begraven worden en vader Acquin zou daar met mij heen gaan; maar ik kon niet opstaan; ik was erg ziek. Het scheen me toe, dat ik net zo'n ziekte had als Jolico toen hij in de koude nacht in een boom gezeten had. Ik had koorts; 't ene ogenblik bibberde ik van de kou en een poosje later had ik het weer erg warm.

Het was longontsteking, opgelopen in de koude nacht bij de poort. In deze ziekte leerde ik de bezorgde goedheid kennen van de familie Acquin, vooral de toewijding van Stéfanie.

De dokter werd geroepen en zag terstond, wat ik mankeerde; hij verklaarde dat men mij naar het ziekenhuis moest brengen. Dat was het eenvoudigste en het gemakkelijkste. Maar vader Acquin was het daar niet mee eens.

„Hij is neergevallen voor onze poort en niet voor de poort van het ziekenhuis; en daarom moeten wij hem houden."

De dokter kon redeneren zoveel hij wou, men hield mij thuis. Nu kreeg Stéfanie bij al haar werkzaamheden ook nog het baantje van verpleegster.

Bij de aanblik van het onmenselijke leed, dat er geleden werd bij de Slag van Solférino — 24 juni 1859 — ontstond er bij Henri Dunant, dus deze maand 100 jaar geleden, het idee voor een internationale daadwerkelijke hulporganisatie. Rechts portret van Henri Dunant. De Franse schilder Armand Dumaresq bracht het moment in beeld van de totstandkoming van het Internationale Rode Kruis, dat te Génève op 22 augustus 1864 getekend werd.

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Remi, een vondeling, die door moeder Barberin is grootgebracht, wordt later door zijn pleegvader aan een rondreizende toneelspeler, Vitalis geheten, verkocht. Met drie hondjes en een aap, geven zij in alle plaatsen en dorpjes voorstellingen. Dan begaat Vitalis tijdens een zijner uitvoeringen de fout, om de toorn van een reeds boosaardige veldwachter op zich te laden en zich tegen zijn arrestatie te verzetten. Dat kost hem twee maanden gevangenisstraf, en Remi moet nu alleen verder trekken met de honden Cappi, Zerbino en Dolly, en de aap Jolico. Hij geeft een voorstelling voor een zieke jongen, Arthur, die met zijn moeder op een boot rondreist; Arthur vraagt hem, of hij met hem mee wil varen. Na een maand trekt hij echter weer verder met Vitalis, die hem niet wil missen. Tijdens een hevige sneeuwstorm schuilen zij in een houthakkershut. Daar verliezen zij de beide hondjes Zerbino en Dolly en later ook het aapje Jolico. Beroofd van hun voornaamste artisten, komen zij tenslotte in Parijs, waar Vitalis noodgedwongen Remi onderbrengt bij Garofoli, die kinderen voor hem laat werken. Bij een onverwacht bezoek van Vitalis, ontdekt hij dat Garofoli een wreed en hardvochtig mens is. Vitalis haalt Remi weg, doch daar hij geen onderkomen heeft, brengt hij met de jongen de nacht in de open lucht door. Des morgens is Vitalis doodgevroren en Remi wordt liefdevol door de tuinder Acquin opgenomen.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Als Stéfanie haar huiselijke bezigheden verrichtte, zat Liesje aan het voeteneinde van mijn bed. Mijn ziekte was langdurig en pijnlijk. Verschillende nachten moest er bij me gewaakt worden. Dat deden Alex en Ben om beurten. Toen de crisis voorbij was en het herstel begon, duurde dat ook nog heel lang en de lente was al gekomen, eer ik voor 't eerst naar buiten mocht. Liesje, die nog niet werkte, ging dan met me mee. Tegen de middag, als de zon haar grootste warmte gaf trokken we er samen op uit en kuierden langzaam om te genieten van het mooie lenteweer. Cappi ging ook altijd mee. Meestal liepen we langs de Bièvre die aan weerskanten beplant was met wilgen en populieren.

Daar ik gewend was om altijd buiten te zwerven, genoot ik heel veel op deze wandelingen.

Langzamerhand keerden mijn krachten terug en kon ik me op het werk in de tuin gaan toeleggen om zo de mensen iets terug te geven voor al het goede, dat ze aan mij gedaan hadden.

Het was nu de tijd, dat de violieren te Parijs op de markt verschijnen, en de tuin van vader Acquin stond er vol mee; er waren rode, witte en paarse, in broeibakken onder glas en zo geplant, dat men van elke kleur een hele rij gemaakt had. Als de glasramen openstonden overdag, dan was de lucht vol van de heerlijke bloemengeur.

Mijn taak was de glasramen open te zetten, als de nachtvorst voorbij was, en ze weer te sluiten in de avond. Overdag moest ik stromatten over de glasramen uitspreiden, als de zon te fel scheen. Het was geen moeilijk en ook geen zwaar werk, maar het duurde wel lang, want ik had elke dag honderden ramen 's morgens te openen en 's avonds te sluiten en over al die ramen moest ik stromatten uitspreiden bij felle zonneschijn en ze weer oprollen, als de zon door wolken verduisterd werd.

Het water voor het besproeien van de planten werd omhooggehaald door een molen, die door een paard bewogen werd. Als het paard stilstond of te langzaam liep, moest Liesje het beest weer aanzetten door met een zweep te klappen. Een van de jongens moest de emmers water, die bovenkwamen, in een bak leeggooien en de andere jongen hielp zijn vader. Zo had ieder op de kwekerij zijn taak.

Later mocht ikzelf ook helpen bij het planten. Wat een voldoening geeft het, als men dat tere goed later ziet groeien. Aan het werken was ik al gauw gewend en ik verlangde voorlopig echt niet meer naar mijn vroegere zwerversbestaan terug. En wat was dat familieleven gezellig! Ieder zijn eigen bed, ieder zijn vaste plaats aan tafel. Gelukkig was het niet nodig altijd maar te werken. We hadden ook uren van rust en ontspanning. Bijvoorbeeld op Zondag, na de middag. Dan zaten we bij elkaar in een prieel, overgroeid door een wingerd, en dan pakte ik mijn harp, die gedurende de week niet van zijn spijker afkwam, en dan liet ik de twee jongens met de twee meisjes dansen. Wanneer ze er genoeg van kregen, moest ik enkele liedjes zingen, waarbij altijd het Napolitaanse lied gevraagd werd, dat Vitalis me geleerd had. Dat vond Liesje toch zo mooi! Bij het laatste couplet had zij altijd tranen in haar ogen.

Met Cappi speelde ik soms een klein blijspel. Zo'n spelletje vond Cappi ook leuk als een herinnering aan vroeger, want als de klucht afgelopen was, wou hij weer opnieuw beginnen.

Twee jaren gingen zo voorbij en ik leerde Parijs al aardig goed kennen; want ik mocht met vader Acquin vaak mee naar de markt, naar de bloemenstalletjes en andere bekende

Plaagzucht gestraft

„Jan, je moet de poes niet plagen.
Laat het diertje toch met rust!"
Zo heeft moeder vaak gewaarschuwd
En Jan's plaagzucht was gesust.

Moeders woord wordt gauw vergeten,
Algemene jongenskwaal.

Kijk! Daar zet Jan 't jonge katje
Op een pasgeteerde paal.

Op een meter boven d'aarde
Ziet poes eerst wat vreemd in 't rond,
Maar dan merkt ze, dat haar pootjes
Plakken aan die vette grond.

Beurtelings steeks ze d'achterpootjes
Even wuivend achteruit,
Net of zij dat kleverig goedje
Los wil schudden van haar huid.

't Arme katje kan niet inzien,
Dat het schudden haar niet baat,
Als elk pootje even later
Toch weer in die kleefboel staat.

Zo blijft poes een poosje doorgaan,
Beurtlings wuivend links en rechts.
En die Jan staat maar te lachen.
Hij ziet in die grap niets slechts.

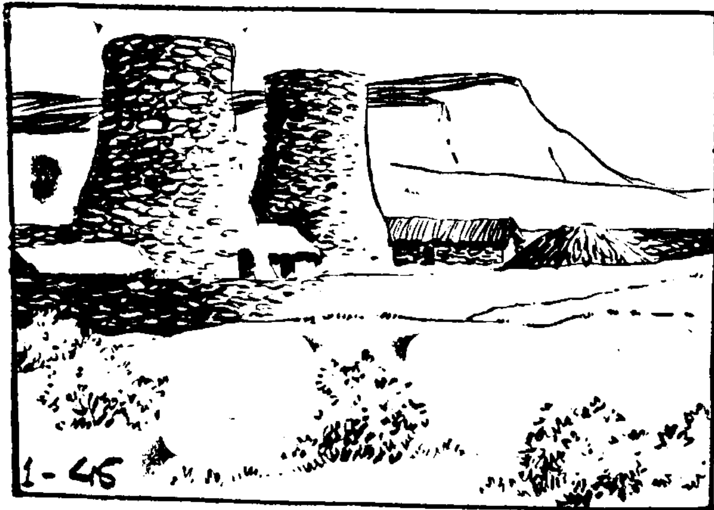
Plots maakt poesje zelf een einde
Aan die flauwe jongensgrap,
En springt boven op Jan's schouders
Met haar pootjes vol met drab.

Jan zet gauw het vlugge diertje
Op de grond en lacht niet meer,
Want zijn jasje zit vol vlekken
Van die vieze, bruine teer.

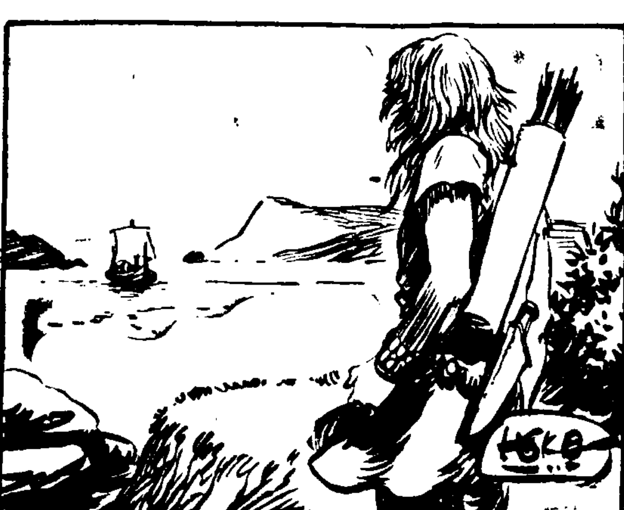
Moeder laat het jasje stomen
En de kosten zijn voor Jan:
't Ventje weet nu, dat hij 't plagen
Voortaan beter laten kan.

C. v. B.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

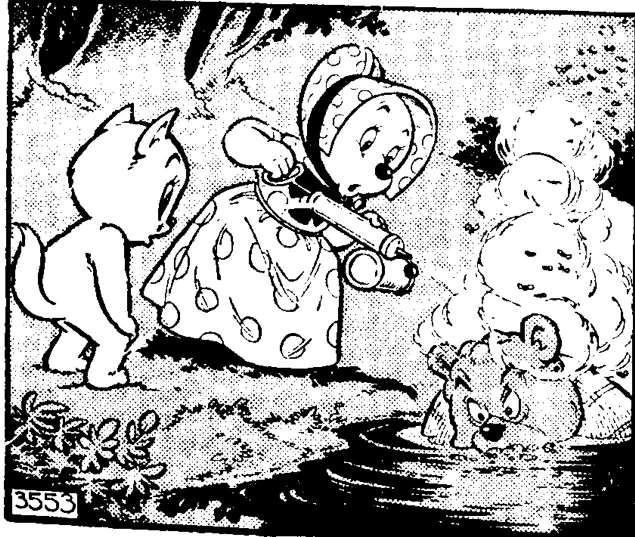

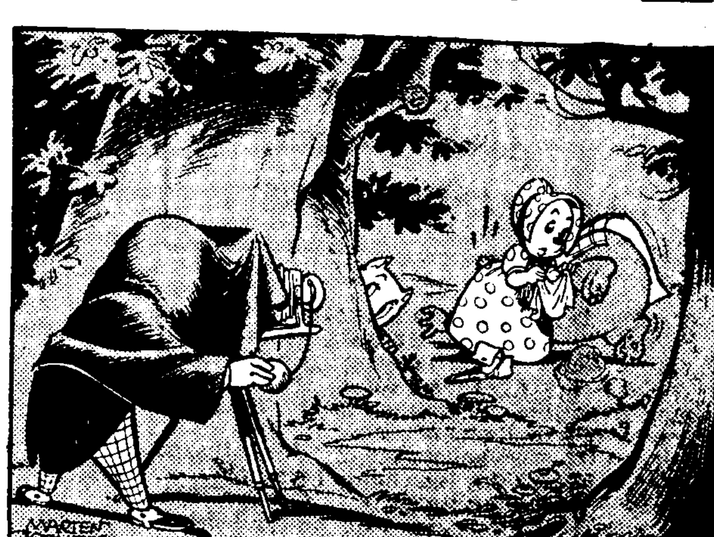

1—45. — De ochtendzon legt een gouden glans over de verweerde muren van Dun Durrah, waar het gerammel van emmers en het gerinkel van gereedschappen bewijst, dat de bewoners reeds lang uit de veren zijn. Een frisse westenwind jaagt de eerste vergeelde bladeren speels voor zich uit en doet de lange, golvende lokken van de eenzame wandelaar opfladderen. Met lichte stappen zoekt de nog jonge man zijn weg langs de helling, de boog losjes in de hand, een pijl op de pees. Zoals gewoonlijk richt de de jager zijn schreden naar de hoge, rotsige westkust. Traag glijden zijn scherpe ogen over zee. Weinig of niets ontgaat hem. Hij slaat de buitelingen der zeehonden met een flauwe glimlach gade, volgt de trotse vlucht van een fregatvogel, tot deze nog slechts een stip in het blauw is. Maar wat zijn ogen dag in dag uit zoeken, vinden zij niet. De jager wendt zich stil af en dan staat hij eensklaps met een ruk stil. Over het bijna rimpelloze water tussen de eilanden glijdt een slank schip naderbij; het vierkante zeil staat strak ...... de bries. Maar zijn plotselinge vreugde verdwijnt op het zien van het rood-gele gestreepte zeil. Nee, dit is een andere Drakar ...... een vreemde, en de wapens van de bemanning glinsteren dreigend in het zonlicht.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3553. — Juffrouw Doddel snelde achter Tom Poes aan naar de plek, waar heer Bommel zich te water had begeven om aan de wespen te ontkomen. De ongelukkige was er slecht aan toe; want steeds wanneer hij boven kwam om adem te halen, staken de ongunstige insektjes hem in de schedel. De goede buurvrouw maakte echter spoedig een einde aan deze beproeving met enkele wolken uit de insektenspuit. De wespen verdwenen en niemand heeft ze ooit teruggezien.

Nu klauterde heer Ollie moeilijk tegen de walkant op en ging in het gras zitten om zich met zalf en pleisters te laten behandelen.

„Ik arme!" zo riep hij uit. „Komt er dan nooit een einde aan mijn ellende? Wat moet een dame als u wel van mij denken? Het bloed der Bommels klopt fier door mijn aderen; maar altijd als u in de buurt bent, sta ik voor schut. Het is niet te dragen."

„Ach gekkie!" zei juffrouw Doddel. „Wat geeft dat nu? Wat jij doet is altijd goed — en een ongelukje kan iedereen overkomen. Zo, je bent weer klaar, hoor; kom maar mee, dan krijg je een kop koffie van me."

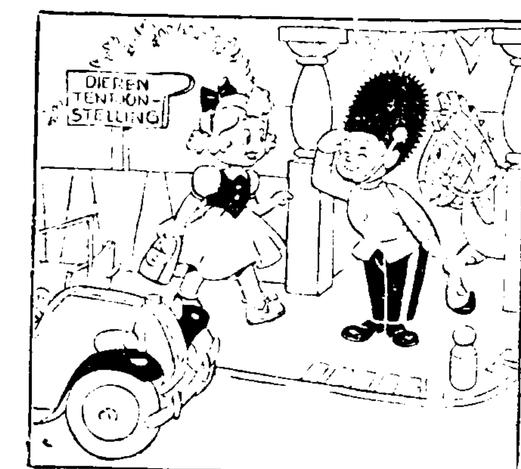
Heer Bommel stond op en de verbitterde trek op zijn gelaat maakte plaats voor een glimlach.

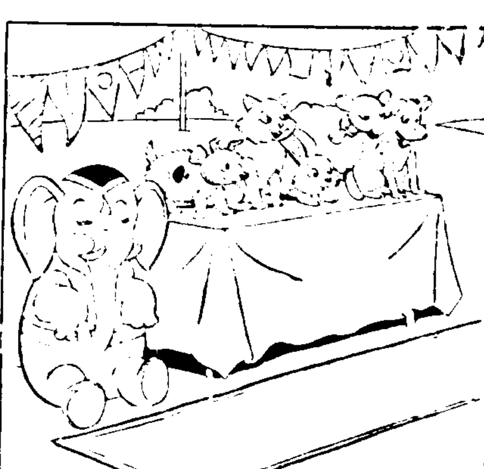
„Eens zal ik het je vergelden!" zei hij. „Een zal ik je met mijn leven verdedigen tegen een opdringende schurkenmenigte, als je begrijpt wat ik bedoel. Eens ......"

„Pas op!" riep Tom Poes; „daar is die Kiekvogel weer!"

Hij wees naar de fotograaf, die tussen enige bomen bezig was ongemerkt zijn toestel scherp te stellen. Heer Ollie stiet een kreet uit en liet zich bliksemsnel achter zijn buurvrouw cellen om dekking te zoeken.

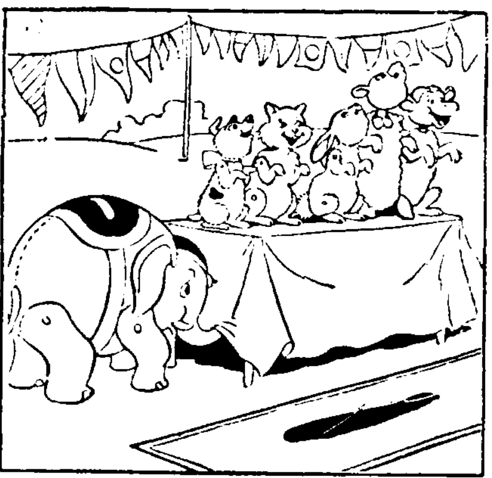

1. Dollie Dimpel is heel erg opgewonden. Zij moet de tentoonstelling van lievelingsdieren openen. Tommie, de soldaat staat al te wachten en zegt: „Alle mensen zien al ongeduldig naar je komst uit, Dollie!"

2. De burgemeester zal de prijsuitreiking verrichten. Alle dieren zitten al te wachten op de komst van de jury. En natuurlijk ook Spot, Dollie's hondje. Alleen Jumbo zit naast de tafel, want hij is veel te zwaar.

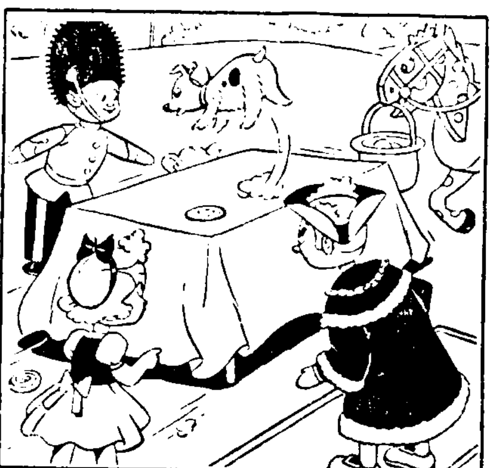

3. Jumbo is bovendien erg verlegen. „O, lieve help," zegt hij tegen zichzelf. „Ik ben te groot en te lomp! Ik krijg nooit een prijs! Ik ga mij verbergen!" En heel stilletjes kruipt hij onder de tafel, zodat ze hem niet zien.

4. Dollie heeft inmiddels de tentoonstelling geopend en de burgemeester met Tommie naast hem loopt door de zaal om alle dieren goed te bekijken. Dollie geeft stiekem een lekker koekje aan Spot, die zo braaf blijft zitten.

5. Maar onder de tafel zit de verlegen Jumbo. Hij denkt bij zichzelf: Weet je wat, ik ga maar naar huis. Zonder erg staat hij op en vergeet helemaal, dat hij onder de tafel zit, die ineens opwipt tot grote schrik van alle dieren.

6. „O, lieve Hoekiedoekie, daar gaat de tafel op de loop!" roept de burgemeester verschrikt uit. Vlug springen alle hondjes en dieren eraf, zodat er geen enkele gewond wordt. „Wie doet dat nu?" vraagt Dollie verbaasd.

7. Dan zien ze alle drie, hoe plotseling de kop met de grote slurf van Jumbo onder de tafel uit komt, om het koekje te pakken, dat Spot heeft laten vallen. „Dat is dus de schuldige," zegt Dollie. „Kom er maar uit, Jumbo!"

8. „Het spijt me zo," glimlacht Jumbo. „Maar ik was zo bang en ik ben zo log en onhandig, daarom heb ik mij verborgen!" „Dat ben je helemaal niet," zegt Dollie. „Jij krijgt ook een prijs en kom nu maar gauw naast ons zitten."

Onderwijsrapport op ARUBA (VI)

Op grond van de beschikbare cijfers komt de conclusie gewettigd voor, dat ten aanzien van de protestants-christelijke bevolkingsgroep (protestants-christelijke scholen) de basis, waarop een middelbare school zou kunnen worden gegrond, gelet op de eisen der wet, onvoldoende is en dat voor de oprichting en blijvende instandhouding van een openbare middelbare school deze basis vooralsnog zeer smal mag worden geacht.

In de gegeven omstandigheden waren de m.u.l.o.-klassen met h.b.s.-opleiding, verbonden aan de Julianaschool, te handhaven.

De jongelieden, die eventueel voor uitzending naar Nederland voor het volgen van het derde, vierde of vijfde leerjaar der h.b.s. in aanmerking wensen te komen, waren tevoren psychotechnisch op hun geschiktheid voor verdere studie te doen onderzoeken.

Het middelbaar onderwijs.

Er bestaat op Aruba geen middelbaar onderwijs-opleiding, die voldoet aan de eisen van de Middelbaar Onderwijslandsverordening. Wel zijn bij de Juliana-school (openbare) en aan het St. Dominicuscollege (r.k. bijzondere) m.u.l.o.-klassen gevormd met h.b.s.-programma.

Bij besluit van het Bestuurscollege van 23 april 1959 werd de behoefte erkend van de oprichting van een r.k. bijzondere hogere burgerschool met 5-jarige cursus. De op te richten h.b.s.-toegankelijk voor jongens en meisjes — zal voorshands slechts de leerjaren I, II en III omvatten. Het bestuur der school verbond zich tot het verlenen van bepaalde faciliteiten ten behoeve van niet-katholieke leerlingen.

Wanneer de vraag aan de orde komt van de vorming van de leerjaren IV en of V zal het Bestuurscollege zich nader beraden ten aanzien van de daartoe noodzakelijke kapitaalsinvesteringen en andere uitgaven. Bij de vaststelling van de alsdan te volgen gedragslijn zullen tegenover elkaar dienen te worden afgewogen enerzijds de wenselijkheid en mogelijkheid de h.b.s. uit te bouwen tot een volledige 5-jarige, met de daaruit voortvloeiende financiele consequenties, anderzijds de wenselijkheid en mogelijkheid de jongelieden, die de derde klasse doorliepen, in de gelegenheid te stellen in Nederland het vierde en vijfde leerjaar te voltooien, met de daaraan verbonden voor- en nadelen en financiele gevolgen.

Ingevolge de Middelbaar Onderwijslandsverordening kunnen tot het eerste leerjaar bij het begin van het schooljaar per klasse niet meer dan 30 leerlingen worden toegelaten en mag voor het eerste en tweede leerjaar met toestemming van het Bestuurscollege elk slechts één parallelklasse worden gevormd.

Rekening zal dienen te worden gehouden met de mogelijkheid, dat te eniger tijd beslist zal moeten worden over de vraag, of naast de r.k. bijzondere h.b.s. behoefte bestaat aan een openbare hogere burgerschool.

Mede aan de hand van de ervaringen, die op Curacao werden verkregen met de reeds enkele jaren geleden aangevangen experimenten met een goedkoper te bouwen standaard-school, worden de mogelijkheden en problemen, die zich daarbij voordoen, in verband ook met de wettelijke voorschriften, besproken ten aanzien van de normen voor de standaard-uitvoering, lokaalvloeren, galerij-vloeren, wanden, plafonds, ventilatie en lichtgpeningen.

Bestudeerd zijn ook de mogelijkheden met betrekking tot zg. pre-fabricated scholenbouw. De verwachtingen hiervan ten aanzien van lagere bouwkosten zijn op grond van de ervaring, met andere pre-fabricated gebouwen opgedaan, niet gunstig.

Bovendien mag bij een eventuele keuze tussen de huidige, conventionele bouw of pre-fabricated constructies niet uit het oog worden verloren, dat toepassing van de laatste de werkgelegenheid nadelig beinvloedt.

In het kader van de vraag, welke andere maatregelen wellicht tot verlaging van de bouwkosten van scholen zouden kunnen leiden, worden in beschouwing genomen: speelterreinen, afrasteringen, overdekte speelplaatsen, verlichtingen, hoofden- en personeelskamer, welke bijkomende voorzieningen in belangrijke mate de bouwkosten per schoollokaal verhogen.

Geconcludeerd wordt, dat vereenvoudiging en uitvoering in een standaardvorm de kosten van scholenbouw kunnen verminderen, doch dat de verwachtingen niet te hoog dienen te worden gesteld, daar de bijkomende kosten van grondwerk met asfaltering en de afrastering een belangrijk deel van de bouwsom vormen en om redenen van duurzaamheid bezuiniging op deze posten niet wenselijk is.

De kosten van scholenbouw worden mede in belangrijke mate beinvloed door het al dan niet aanwezig zijn van daarvoor in aanmerking komende domeingronden.

Hollandse Nieuwtjes

● Melk is goed voor elk en zoals gewoonlijk wordt er weer met de januari, doch vrees niet en melk gegoocheld. Voortaan zal de vorden. Dat gaat in per 1 januari, doch vrees niet kleingelovigen want die verhoging wordt weer gecompenseerd deels door een loonsverhoging van 2½% en deels door een verhoging van de kinderbijslag.

Verder zullen de lonen met ingang van diezelfde datum een kleine stijging ondergaan en wel met 20%. U kunt het lezen in de eerste nota van minister president de Quay aan de Kamer. Mannenwerk noemen ze dat en geen gepeuter. ● Het is een ingewikkelde kwestie maar we zullen een poging doen het U diets te maken. In Hoornsterzwaag (Friesland) woont de heer D. Zandstra, die zijn verjaardag altijd op 12 april gevierd heeft en dat sinds 1932. Daar is niets geen bezwaar tegen, maar enige tijd geleden bleek dat dat de verkeerde datum was, het had 12 juni moeten zijn. Hij werd immers geboren op 12 juni 1895 en niet op 12 april 1894. U vraagt zich nu af wat dat jaartal 1932 in dit verhaal te maken heeft. In 1932 trouwde hij en de ambtenaar vertelde hem toen dat hij op 12 april 1894 geboren was. Al met al kreeg hij nu laatst tien weken ouderdomsuitkering. De Raad van Arbeid te Leeuwarden heeft nu echter uitgedokterd dat Zandstra nog een jaar moet wachten op zijn uitkering. Een heel geharrewar. Last but not least: voor vijf van de 11 kinderen heeft hij de kinderbijslag gederfd. ● Het was me laatst een rumoer in de grote zittingszaal van het Paleis van Justitie te Breda, toen daar een Hagenaar voor de rechter stond. De Officier van Justitie eiste twee en een half jaar wegens poging tot inbraak. De verdachte vond blijkbaar een beetje teveel van het goede en stak zijn mening niet onder de aanwezige stoelen en banken doch schreeuwde luidkeels aan het adres van de Officier: „Jou krijg ik nog wel jongen". De deurwaarder trok dat op zijn eigen fatsoen en met drie wachtmeesters van de Rijkspolitie slaagde hij er na enkele minuten in de verdachte de zaal uit te werken om in het huis van bewaring tot bedaren te komen.

Bij de voortzetting van het proces werd deze verdachte gehoord als getuige tegen een tweede verdachte. Voor alle zekerheid plaatste men toen maar een aantal potige wachtmeesters in de zaal. Het ging allemaal echter als een nachtkaars uit. ● De Kok knapte het op en hoe. Twee Amsterdamse restauranthouders wilden een zaakje oprichten en moesten daarom betalingen doen. De kok zou het dan wel effe opknappen en binnen korte tijd waren de 10.000 gulden weg, totaal weg. Hij heeft er even lekker van geleefd en nu wacht de officier van Justitie op hem. Zo gaat dat nu eenmaal. ● Het schijnt dat de tollentijd weer nadert. In de krant stond tenminste dat uit een fabriek aan de Weesperzijde een boortol verdwenen was, waarde 1200 gulden. Niet misselijk.... ● „De Gieten" was laatst aan het varen op het Goerese Gat toen men een kano ontdekte met een slaper, althans dat dacht men maar later bleek de inzittende van uitputting in elkaar gezakt te zijn. Het was een Duitsers die omgeslagen was met zijn kano, toen de kano weer goed getrokken had maar geen kracht meer bezat om tegen de stroom in te peddelen. De kou sprak een woordje mee en zo viel hij in elkaar van uitputting. De hele dag had hij zo in het bootje doorgebracht. Dankzij „de Gieten" kwam het weer in orde. ● Een schande voor het Gevangeniswezen was de ex-cipier van Groningen die tesamen met gevangenbewakers een bloeiende kleinhandel had opgezet in het belang van de delinquenten en van zijn eigen portemonnaie. Want er werd flink verdiend met het binnen smokkelen van tabak en alcoholica vanwege het „gevarengeld". Zelfs maakte hij zich verdienstelijk als boodschappenjongen. Een der „jongens" had nog maar nauwelijk de gevangenis verlaten of hij zette een kraakje van 3000 gld. en een groot deel daarvan was bestemd voor zijn broeders in de nood. De cipier verdiende eens 100 gld met het overbrengen van 150 gld. Ach, nu gaat hij zelf achter de tralies en wellicht zal dit kind der duisternis voordeel ondervinden van zijn goedheid

OVERSTROMING VAAGT GEHEEL COLOMBIAANS DORP VAN DE BODEM

Las Juntas, een dorpje met 200 inwoners in het Columbiaanse departement Tolima, is dinsdag door een overstroming van de rivier de Combeima geteisterd. Gehele gezinnen werden in de slaap verrast en door het water meegesleurd. Tot dusver zijn honderd lijken gevonden. En worden vijftig personen vermist. De regering heeft de nationale mobilisatie van het Rode Kruis gelast.

Alle huizen in het overstroomde gebied van 15 vierkante kilometer zijn verwoest. De reddingsploegen werken met helikopters.

Export-Import Bank verstrekt kredieten aan ARGENTINIE

De Export-Import Bank heeft kredieten aan Argentinie verleend tot een bedrag van 13,7 miljoen dollar tot steun aan particuliere ondernemingen in dat land. Deze ondernemingen zullen met het geld Amerikaans materiaal kunnen kopen. De kredieten worden voor een deel verstrekt door Amerikaanse ondernemingen, waaronder Allis Chalmers en Goodyear.

Onder moeilijke omstandigheden brengen de leden van de Sterren gebergte-expeditie hun voedselvoorraden naar de verschillende basiskampen. Foto: het oversteken van de rivier Ok Simil door de leden van de expeditie. De dragers dragen grote alluminiumblikken, waarin het voedsel goed wordt bewaard tegen het vochtige tropische klimaat.

VAN HEMELRIJCK staat onder sterke druk van KOLONIALE TRUSTS

Voorvechter voor volledige onafhankelijkheid voor CONGO

(Van onze Brusselse correspondent)

In politieke kringen te Brussel acht men de rede welke minister Van Hemelrijck onlangs te Leopoldstad uitsprak magistraal. Waarop dat oordeel steunt, is volkomen duidelijk. Minister Van Hemelrijck heeft precies datgene verteld wat men in de gegeven omstandigheden graag van hem wenste te horen. Te Brussel had men ernstig gevreesd voor een „progressistische rede", waarin een definitieve datum voor de Congolese onafhankelijkheid zou worden vastgelegd en waarin de minister de oprichting van een voorlopige Congolese regering aankondigen zou. Van Hemelrijck heeft over dit alles gezwegen. Hij legde de nadruk erop dat de regeringsverklaring van januari j.l. en de daarin vervatte timing zonder wijziging zullen worden toegepast. De onafhankelijkheid is derhalve nog niet voor vandaag. Van een Congolese zelfstandigheid kan verder volgens hem geen sprake zijn wanneer deze niet de logische uitdrukking is van democratische provinciale en parlementsverkiezingen welke op het einde van dit jaar en in de loop van 1960 moeten plaats vinden.

Van Hemelrijck sprak bovendien zijn vertrouwen uit in de blanke administratie waarvoor hij van elkeen onvoorwaardelijke steun eiste. Wat het blanke bestuur betreft: in de ontwikkeling van Congo heeft dit naar hij zei een essentiële rol te vervullen. Zijn aanwezigheid in Afrika blijft een noodzakelijkheid. Anderzijds zal de gewoonterechtelijke stammenhiërarchie een der hoekpijlers blijven van de nieuwe Congolese gemeenschap. En tenslotte proclameerde Van Hemelrijck een complete eensgezindheid met gouverneur-generaal Cornelis, de man waarvan elkeen weet dat Van Hemelrijck hem niet luchten kan.

Om de draagkracht van deze „magistrale" rede tot zijn ware proporties terug te voeren mag men enkele dingen dan toch niet uit het oog verliezen. Eerst en vooral is het een feit dat eerste minister Eyskens, daarin gesteund door de hele regering, Van Hemelrijck zeer strenge restricties had opgelegd. Van Hemelrijcks bedreiging dat hij desnoods ontslag zou nemen wanneer hij niet op de onvoorwaardelijke steun van de regering rekenen mocht, zou Eyskens met het koele argument hebben gepareerd dat hij eventueel een regeringscrisis voor de goede zaak wel over heeft. De eerste minister zou duidelijk te verstaan hebben gegeven dat wanneer het parlement zijn economische ontwerpen eenmaal heeft goedgekeurd, de huidige bewindsploeg voor hem iedere essentiële attractie verloren heeft.

Maar niet de eerste minister alleen heeft de heer Van Hemelrijck het mes op de keel gezet. Door de machtige wereld van banken en koloniale trusts is in de afgelopen maanden op hem een toenemende druk uitgeoefend. Alle belangrijke investeringen in Congo werden gestaakt en de bijna catastrofale daling op de Brusselse effectenbeurs van topwaarden als de Unions Minières is een symptoom van de paniekstemming waarmee men kunstmatig bij het publiek het vertrouwen in de minister ondermijnt.

Van zijn kant heeft gouverneur-generaal Cornelis met slaande deuren gedreigd voor het geval Brussel bleef volharden in het systematisch ondergraven van zijn gezag en de sabotage van zijn beleid. En wanneer we tenslotte goed zijn ingelicht, is ook in de Congolesee weermacht, waarvan de bevelhebber, generaal Janssens, zich zowat de Belgische Massu waant, met de sabels gekletterd. Er wordt gefluisterd, dat Van Hemelrijck lucht heeft gekregen van geruchten over een putsch die in de loop van de maand juli na het vertrek van gouverneur-generaal Cornelis naar Brussel zou worden doorgevoerd.

Bestaat er dus voor het academische en orthodoxe aanschijn van Van Hemelrijcks toespraak nogal wat grond, dan is anderzijds de onderstelling toch fout dat de minister compleet ontwapend heeft.

De minister heeft de conclusies van zijn reis neergelegd en men verwacht dat deze in menig opzicht afwijkingen vertonen met het door hem te Leopoldstad ontwikkelde standpunt. De onmiddelijke vorming van een Congolese regering en een meer geforceerde timing voor de volledige onafhankelijkheid zijn denkbeelden welke Van Hemelrijck niet heeft opgegeven.

Inmiddels is de Minister weer in Brussel teruggekeerd en heeft er een kabinetszitting plaats gehad waarin de verwachte regeringsverklaring voorbereid is.

Van Hemelrijck dreigt met sancties tegen Abako-leiders in CONGO

De Belgische minister van Kongo, van Hemelrijck, heeft de leiders van de Abako-beweging gewaarschuwd dat „sancties tegen hen zouden moeten worden genomen indien zij hun programma voor een afscheiden staat Neder-Kongo uitvoeren.

In een brief aan de Abako-leiders bevestigde de minister de ontvangst van een schrijven van 21 juni waarbij de leiders van genoemde nationale beweging een document hadden ingediend onder de titel „administratief plan voor de republiek Centraal-Kongo".

Van Hemelrijck zei dat dit plan indruist tegen de regeringspolitiek en dat sancties zullen moeten worden genomen als dit plan verder verspreid wordt en als verdere propaganda daarvoor gemaakt wordt.

De beroemde filmproducent Arch Selwyn, die in 1916 met zijn broer Adgar en Sam Goldfish de maatschappij „Goldwyn Pictures" -later de „Metro-Goldwyn -Mayer"- stichtte, is te Hollywood in de ouderdom van 82 jaar overleden.

Een woordvoerder van de Westduitse regering heeft officieel te Bonn medegedeeld, dat de Westerse ministers van buitenlandse zaken voor de hervatting van de conferentie te Génève op 13 juli zullen samenkomen. Hij zeide, dat deze bijeenkomst gehouden zal worden onmiddellijk voor de hervatting van de conferentie, vermoedelijk te Génève

Melodia i acompanjamentu di Canticanan Religioso

Pa Pader P. VERBEEK O.P.

pa Pader P. Verbeek O.P.

Er is een boek verschenen, dat werkelijk van grote betekenis is voor alle kerken van ons diocees en niet minder voor alle katholieke scholen: een begeleidingsboekje voor onze prachtige bundel Papiamentse religieuze liedjes. Tot nu toe moest iedere parochie zich maar zien te redden met een min of meer volledig geschreven boekje met begeleidingen. En wát voor begeleidingen! De noten stonden er zo ongeveer wel, maar aan maatindeling, juiste schrijfwijze, kruisen en mollen en dergelijke kleinigheden ontbrak nogal eens wat. Zelfs voor goede musici onder onze paters was het soms een toer uit te vinden in welke maat een stuk nu eigenlijk stond, bijv. Bendicioná den tur muher (blz. 69), waarvan ik nu pas voor het eerst gemerkt heb, dat het in 12/8 geschreven stond. Zo heb ik in dit boek pas voor het eerst een juiste begeleiding en maatindeling gevonden van Adios te despues. Wat sommige organisten en koren daarvan plachten te maken, was soms meer dan bar.

Dit boek biedt begeleidingen, die niet boven de kracht van een middelmatig muzikale organist gaan. Wie dit niet spelen kan, is de naam van organist niet waard. De bewerker heeft dit met opzet gedaan, om het de organisten gemakkelijk te maken en hen toch een begeleiding voor te zetten, waar volgens de harmonieleer niets op aan te merken is. Meer begaafde organisten blijven natuurlijk volkomen vrij een meer gekompliceerd akkompanjement te gebruiken.

Men zal in dit boek enkele oude bekenden missen, mar dat is meestal geen verlies. Daarentegen zal men er vele nieuwe liedjes in vinden, die wel degelijk een aanwinst betekenen. Het spreekt van zelf, dat dit boek aangepast is aan de nieuwste uitgave van het boekje van de Canticanan Religioso, verzorgd door dezelfde pater Verbeek, die ons hiermede twee enorme diensten bewezen heeft.

M. D. Latour O.P.

Koning Saoed van Saoedi-Arabië is maandag uit Djaddah vertrokken aan boord van zijn jacht voor een lange rondreis door Europa, zo heeft Radio-Mekka bekend gemaakt.

De Saoedi-Arabische vorst zal zich naar West-Duitsland en andere Europese landen begeven. De omroep gaf te kennen, dat de koning in Europa een medische behandeling zal ondergaan.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal door MARTIN MONS

77)

„Waarom mijn broer vermoord werd, vraagt u, mijnheer Perquin?" Leontine Hangsts stem klinkt wonderlijk kalm. Ze zit in de hooggerugde leunstoel even stijf rechtop als daareven op de bank in de paddock; haar krachtige, gevoelige ruiterhanden liggen samengevouwen in haar schoot.

„Mijn broer moest sterven omdat hij stond tussen deze man en Claire. Claire en haar fortuin".

Beschuldigend wijst haar vinger naar Gerard Slothouwer, die zich achterover in een fauteuil heeft gegooid en Manou opgenomen, die lui in de vensterbank lag te zonnen: „Pauvre Manou! Pauv'p'tit Manou," zegt hij het dier strelend.

De poes geeuwt verveeld.

„Nu wordt het hoe langer hoe mooier," zegt hij wrevelig. „Ik zou Hangst hebben vermoord? En om het geld van Claire? Mag ik vragen hoe zijn dood mij Claire's geld kon bezorgen?"

„Door een huwelijk natuurlijk. Nu moet u niet vragen naar de bekende weg. Gegeven de sterke invloed, die u al sinds uw beider kinderjaren op haar had, was zo'n huwelijk een uitgemaakte zaak, zodra ze maar vrij was. En de enige weg haar vrij te maken, was door Hubert Hangst's dood."

„O, ja? U vergeet, dat Claire mijn nicht was."

„Niet uw volle nicht. Een dispensatie zou geen moeilijkheden hebben opgeleverd," merkt Perquin kalm op.

„Ah zo. Ik zou dus Hangst hebben vermoord om met Claire te kunnen trouwen. Wel een beetje erg drastisch, vindt u ook niet? En op welke wijze heb ik dat dan gedaan?

Daar ben ik werkelijk nieuwsgierig naar. Tot zulke kozakkenkunsten als die stalknecht vertoonde, die de dood van die arme Claire op zijn geweten heeft, ben ik niet in staat. Het enige wat ik van een paard weet is, dat het vier poten heeft, een kop aan het ene eind en een staart aan het andere. Er is geen beest, waaraan ik zo grondig, laten we het kind maar bij de naam noemen, de pest heb als aan die edelste verovering van de mens. Geef mij maar een auto."

„Wonderlijk, hoe vulgair me die kerel opeens geworden is," denkt de Moneville. „Zo oppervlakkig gezien leek het zo'n charmant kereltje."

„Freule Hangst?" zegt Perquin vragend.

De handen, die zo stil in haar schoot liggen, strengelen zich even krampachtig samen, maar verder blijft ze heel rustig.

„Het begon alles met zijn komst. Wij wisten wel vaag van zijn bestaan, maar hij was niet bij Claire's huwelijk geweest. En we kregen de indruk, dat de familie nu juist niet trots op hem was en liever niet over hem sprak. Hij kwam uit de lucht vallen kort nadat Claire die erfenis gekregen had. En ze was zo blij met zijn komst, zij leefde zo zienderogen op, dat Hubert hem spontaan uitnodigde te blijven zo lang hij wilde. Hij was ongetwijfeld verstandiger geweest als Hubert gedacht had aan de neef, die donna Chiara mee in het huwelijk bracht. Maar Hubert was nooit erg denkend. Van het ogenblik, dat Gerard Slothouwer op Ter Weem kwam, begon onze ellende. Hij had een griezelige invloed op Claire. Ik had de indruk, dat ze hem blindelings gehoorzaamde. Het was werkelijk...... 'k weet niet hoe ik het onder woorden moet brengen.

I[illegible] was onder zijn invloed, dat zij zich begon te gedragen alsof zij een reincarnatie van Chiara Hangst was. Ze deed dat zo overtuigend, dat bijvoorbeeld de oude Stiene er geheel van onder de ban kwam. Hij bracht Manou voor haar mee, omdat Chiara Hangst altijd door een rookkleurige poes gevolgd werd, waar ze ook ging. Dat deze kat niet vrijwillig meeliep, maar meegedragen moest worden, och, dat zijn zo van die kleinigheden waar de mensen minder op letten. De verschijningen van het spookpaard begonnen toen ook. Ik heb u al gezegd, waarom ik er niet aan geloofde. Tot u Claire vertelde dat u het ook had gezien. Maar al die tijd dacht ik, dat Claire te goedertrouw was. Nu weet ik wel beter. Zij was de gehoorzame dienares van die man daar. Kort na Slothouwers komst werd Hubert ziek. Of ziek is eigenlijk het woord niet. Hij voelde zich niet fit, klaagde over moeheid en had last van een soort uitslag."

„Mag ik er u misschien aan herinneren, dat ik uw broer van die uitslag heb afgeholpen, freule?"

„Ja," zegt zij dof en ziet hulpzoekend naar Perquin.

„Ja, zeer zeker heeft u Hubert Hangst van die malaise en van die uitslag afgeholpen," zegt deze opgewekt. „U heeft er zelfs de moeite voor over gehad naar de huidarts in Heussen te gaan met een verhaaltje over een vriend, een kunstenaar, die veel met arseenhoudende stoffen werkte, die de volgende symptomen had. En die u met geen stok naar een dokter kon krijgen. Maar nu moet u het verhaal niet half doen en vergeten te vertellen, dat u Hangst eerst deze symptomen bezorgd had. En dat u wel gedwongen was, hard te lopen om een tegengif, omdat Hubert Hangst zijn voornemen had te kennen gegeven medische hulp in te roepen. En dat, mij waarde heer, was iets dat u tot elke prijs verhinderen moest, wou de aap niet erg ontijdig uit de mouw komen. En donna Chiara, die u dat middeltje aan de hand had gedaan, had helaas vergeten te voorzien in omstandigheden als deze. Maar in haar tijd was de medische wetenschap dan ook nog niet zo ver, zodat de risico's ook minder groot waren. Als ik me goed herinner, gebruikte zij toiletpommade, met een toevoeging van arsenicum natuurlijk. Wat gebruikte u? Scheerzeep?"

„Ik heb een gevoel alsof ik in een gekkenhuis beland ben," klaagt Gerard Slothouwer. „Ik begrijp niets van al die onzin, die u samen met freule Hangst opdist. Maar ik wou er u toch wel even aan herinneren, dat, volgens uw eigen woorden, Hubert Hangst overleed aan de gevolgen van een slag tegen de slaap, toegebracht met de knop van een rijzweep. Ik zou nog wel kunnen aanvoeren, dat die vriend, waarover ik met de huidarts in Heussen sprak, geen fictie is. En dat ik daardoor Hangst's symptomen dadelijk herkende voor wat ze waren: arsenicumvergiftiging. En ik wil ook heel graag toegeven, dat er mij veel aan gelegen was, dat hij niet naar een dokter ging. Maar niet om de reden, die u noemt. Ik had zo langzamerhand wel begrepen hoe de verhoudingen op Huis Ter Weem lagen. Ik kende freule Hangst's krankzinnige haat tegen Claire. En ik begreep drommels goed, dat freule Hangst popelend van ongeduld er op wachtte, dat haar broer naar een dokter zou gaan, om Claire te kunnen beschuldigen."

(Wordt vervolgd)

Met vriendelijke woorden werd zittingsperiode Eilandsraad besloten

Oranjestad. — Gistermorgen kwam de Eilandsraad van Aruba voor de laatste maal in oude samenstelling bijeen, met het doel de weg te effenen voor de zitting van hedenmorgen, waarin de nieuwe raadsleden een nieuw Bestuurscollege zullen kiezen.

Toen voorzitter Arends om acht minuten over tien de vergadering opende, bleek, dat in dit oude college de AVP in haar houding volhardde van het niet deelnemen aan de zittingen van de Raad, zolang er een, volgens de AVP-fraktie, onwettig benoemde (tijdelijke) voorzitter is.

PPA en Una-frakties waren aanwezig, terwijl ook voor het eerst in lange tijd gedeputeerde Porfirio Croes weer aan de zitting deelnam. De heer Croes nam echter geen plaats achter de bestuurstafel, maar zette zich aan de „oppositie"-zijde naast de leden van de Una-fraktie.

De ingekomen stukken werden in een vlot tempo doorgehamerd, waarna er een commissie werd gevormd tot het onderzoek van de geloofsbrieven van de nieuw gekozen leden In die commissie zaten de heren Fabian Kelly, Werleman en Finck. De vergadering werd voor een kwartier geschorst, waarna door de heer Werleman namens de commissie kon worden medegedeeld, dat alle stukken in orde werden bevonden.

De tijdelijk gezaghebber bracht dank naar voren voor hetgeen door de Raad in de afgelopen vier jaar werd bereikt. Er is hard gewerkt aan de verbreding van de welvaartsbasis, aldus de heer Arends, „en gij allen kunt trots zijn op hetgeen er bereikt werd."

De heer Finck (PPA) richtte zich daarop tot de voorzitter en bracht aan deze de dank van zijn fraktie over voor de sympathieke en kundige wijze, waarop deze de vergaderingen leidde. „Gij hebt", aldus de heer Finck, „een open oog en oor gehad voor de bestaande moeilijkheden en gevoel en begrip getoond. Dit kwam de werkzaamheden van de Raad zeer ten goede."

Dank voorts, aldus spreker, aan het Bestuurscollege, dat zulk baanbrekend werk heeft gedaan en Aruba een verandering ten goede deed ondergaan.

De heren Leonardo, Fabian Kelly en **Osbaldo Croes,** allen van de PPA-fraktie, brachten daarop allen hun dank naar voren. Uit dit alles blijkt wel, dat zij allen van mening zijn, dat Aruba gezegend werd met een vooruitstrevend Bestuurscollege.

De heer Croes brengt naar voren, dat hij in de nieuwe Raad niet zal terugkeren en brengt dank voor de samenwerking en collegialiteit, welke hij mocht ondervinden van Bestuur en collegae. Moge het de Raad gegeven zijn te blijven werken voor een toenemende welvaart. „Biba Aruba"!

De heer **Matthews** spreekt op poëtische wijze over grote werken, die met bevende harten werden aangevat, maar met sukses bekroond. Dat er goed gewerkt werd, bewijst de uitslag van de laatste verkiezingen, waarin de PPA de meerderheid in de Raad wist te behouden.

De voorzitter richt zich dan nog tot de heer Croes om afscheid te nemen en hem te danken voor zijn harde werken en warme belangstelling voor het wel en wee van ons eiland.

De vergadering wordt dan gesloten. Hedenmorgen kwam de Raad opnieuw bijeen om een nieuw Bestuurscollege te kiezen.

Israelisch toeristenschip verwacht

Oranjestad. — Op of omstreeks twintig februari wordt een Israëlisch touristenschip verwacht. Het is een betrekkelijk klein schip, n.l de tienduizend ton metende Jeruzalem.

Jammer is dat het schip zo laat op de dag komt. Het zal om vijf uur des middags binnenlopen en tot middernacht blijven.

Ook dit touristenschip wordt op Aruba vertegenwoordigd door de firma Maduro & Sons.

Vanavond Baseball

Oranjestad. — Vanavond staat op het programma van de AA competitie baseball een ontmoeting tussen Nesbitt en Amstel. Het belooft een goede en spannende strijd te worden. Indien Nesbitt weet te winnen, heeft ze daardoor volgende punten om automatisch kampioen te worden.

BURGERLIJKE STAND

Oranjestad. — Op 27 juni werd geboren: Harold Jesus, zoon van de heer en mevrouw J. M. Tromp-Tromp — Palmbeach 40.

Op 28 juni Edwin Nazario, zoon van de heren en mevrouw N. Tromp-Donata — Paradera 12.

Op 30 juni werd het huwelijk voltrokken tussen: David Alexander Nisbeth en Silvina Wilson — Bernhardstraat 224.

GROETENPROGRAMMA

Oranjestad. — Het groeten programma uit Nederland wordt vanavond om 6.45 uur door Voz di Aruba uitgezonden uit de Ruyterschool te Vlissingen, waar Teofilo Tromp, zijn groet uitspreekt. Vanuit de R.K. School van Maatschappelijk werk in Sittard spreken Ivonne Fpellen, Carmen Lopez, en Cristina de Freitas. Een herhaling van dit programma volgt zaterdagmiddag om 1.45 uur.

Uitslagen Mulo-Examens

Oranjestad. — Gisteren slaagden de navolgende jongens en meisjes voor het Mulo-examen: Franklin F. Kock (4 achten en 1 negen), Lino C. Lampe, Sigbert T. Lampe, Cerilio Maduro, Alfred Johan Oduber, Louis R. F. Paris (6 achten en 1 tien), Severino B. Pourrier (2 achten en 1 negen), Maria L. Jongh (5 achten en 1 negen), Alida M. Zievinger (2 achten en 1 tien), Charles A. Groeneveldt, Leoncio E. Stamper (5 achten en 1 negen), Julio E. Thodé, Vicente M. Wouters, Deanna A. Hodge, Felicia E. Hodge, Armando S. Rollan (3 achten en 1 negen). Drie kandidaten werden afgewezen.

A. WERLEMAN geslaagd

Oranjestad. — Na verleden jaar met goed gevolg examen te hebben gedaan voor de akte Engels L.O., slaagde de heer A. Werleman dit jaar voor het examen beëdigd vertaler Engels—Nederlands en Nederlands—Engels.

Estrella en Aruba Jrs. delen de punten

Oranjestad. — De voetbalwedstrijd voor de hoofdklasse welke gisteravond in het Wilhelminastadion werd gespeeld tussen Estrella en Aruba Juniors eindigde met gelijk spel, 1-1.

In de eerste helft scoorde Aruba Juniors het enige doelpunt en wel in de 23ste minuut uit een cornerbal genomen door Eligio Tromp. De bal werd door Phillips weggekopt in de richting van Maiki Vos, die zonder aarzelen een kans waarnam en inschoot.

De wedstrijd golfde op en neer en enkele goede kansen werden door Estrella gemist.

In de tweede helft werd de gelijkmaker gemaakt uit een voorzet van links die voor de voeten van Yendi Croes belandde. Een mooi schot in de rechterhoek bracht dit doelpunt.

Overigens was het geen fraaie wedstrijd. Beide teams speelden nonchalant en slordig. Van samenspel was er weinig te bespeuren.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag, 1 juli 1959.
Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur:
„Pickup Alley". Victor Mature, Anita Ekberg. 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
„Que seas feliz" (Spaans) Rosita Quintana, Miguel Aceves Mejia, Lucho Gatica. 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
„Casanova Brown". Gary Cooper, Teresa Wright. 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
„Calling all marines". D. Barry, Helen Mash. Alle leeftijden.
Savaneta, 7.30 uur:
„Carrusel Napolitano". (Italiaans met Spaanse tekst) Paolo Stoppa, Sophia Loren. 14 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel.: 1060.
S. Nicolas: Botica S. Lucas. Tel.: 5006.

JEUGDCENTRALE LA SALLE.
Heden, woensdag 1 juli 1959:
Brazil: 4 uur training volleyball junioren, 5 uur training voetbal, 7 uur volleybalwedstrijd tegen Dakota.
Club Noord: 1 uur volleybaltraining junioren, 5 uur voetbaltraining jun. en sen., 7.30 uur volleybaltraining afd. A en B. 7-9 vrije clubspelen.
Dakota: 5-8 uur binnenspelen, volleybaltraining meisjes en B klasse.
St. Jozefbond: 5 uur voetbaltraining junioren, 7-10 uur pingpong comp. junioren, 7.30-8.30 muziekles. Liefhebbers kunnen inschrijven bij frere Fredericus.
St. Janskn apen: 3.30 uur bijeenkomst H. Gabrielgroep, 3.30 uur bijeenkomst St. Josefgroep, 5 uur softbaltraining.
Rapid: 5 uur voetbaltraining.
Trupialen: 12 uur zangles.

Eerste dag van uitgifte enveloppen

Oranjestad. — Bij de gebroeders de Wit zijn enveloppen verkrijgbaar voor de eerste dag van uitgifte van de Hotelzegel.

Vandaag uitslag van Mariska - prijsvraag

Oranjestad. — Gistermiddag werden de enveloppen geopend en bleken er 744 potloden te zijn uitgestald in het „veiligheidsdorp" in de etalage van de boekhandel Mariska. Vandaag zal de winnaar bekend gemaakt worden. Er is een zeer groot aantal deelnemers.

Amsterdamse Beurs

Bij onregelmatige ongeanimeerde maar toch niet ongunstige markt. Hier en daar afbrokkelende koersen maar niettemin behoorlijke weerstand. Publiek, Arbitrage en daghandel hielden zich afzijdig. Omzetten dientengevolge zeer beperkt. Internationale fondsen merendeels iets zwakker vooral AKU en Kon. Olie. Scheepvaart prijshoudend maar Scheepvaart Unie 3 punten hoger. Cultures waren moeilijk te handhaven. Walvisvaart onzeker wegens Hollands uittreden uit conventie. Staatsfondsen prijshoudend en stil en onbeinvloed door storting vandaag van 400 miljoen gulden op recente uitgifte nieuwe staatslening.

Kon Olie 159.40
Unilever 573 1/2
Philips 631 3/4
Philips Pref 240
A K U 343 3/4
Scheepvaart Unie 130
K N S M 152 1/4
K P M 123
Ned Handelmij 228
Nat Handelsbank 141
H V A 152 1/4
Amsterdam Rubber 94
Deli Mij 169
3 pct Nederl '47 93
H A L 155
Walvisvaart 115 1/4
Amsterdamsche Bank 295
HBU Cert 228 3/4
Billiton 2e 260
Overz Gas 255
Borsumij 68 1/2
Lindeteves 133
Rotterdamsche Bank 257 1/2
Curaçaose H. Mij niet genoteerd
W. M. Muller 301
K L M 123.50
Hoogovens 520
Nievelt Goudriaan 125
Excelsior 119 3/4
Ant Brouwerij niet genoteerd
Rott Lloyd 135
Stokvis R S 167 1/2
Lening Ned Ant niet genoteerd
Bank Ned gem 4 1/2 pct '58/59 99 15/16
Bank Ned gem 6 pct 1957 111 7/8
Bank Ned gem 5 1/4 pct 1958 104 3/4
4 1/4 pct Nederl 1959 97 15/32

ANP-CBS-Beursindices:
Intern Concerns 420.85
Industrie 210.86
Scheepvaart 149.74
Banken 165.31
Indon Fondsen 124.25
Algemeen 289.76

New Yorkse Beurs

Bij bescheiden omzetten was de stemming op de New-Yorkse effectenbeurs gistermorgen onregelmatig, waarbij voor enkele speciale fondsen meer belangstelling aan de dag werd gelegd. In de namiddag was de grondstemming vast, waarbij een verdere stijging echter werd geremd door winstnemingen. De markt sloot onregelmatig. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1216, waarvan hoger 564, lager 425 en onveranderd 227, de aandelenomzet bedroeg 3.200.000, de obligatieomzet 5.760.000 dollar. De koersen waren als volgt:

Am. Tel and Tel 80 1/4
Anaconda Copper 64 1/2
Bethlehem Steel 56
General Electric 80 1/4
Dupont de Nemours 248 1/2
General Motors 51 3/8
Intern Tel and Tel 39 1/4
Royal Dutch 42 1/2
Shell Oil 76
Standard Oil of New Jersey 51 5/8
U S Steel 99 1/2
Canadian pacific 29 1/8
International Nickel 97 1/8
Royal Dutch Amer. Shares 70 1/4 b.
K L M 33
Aluminium Co 100 1/2
Dow Jones 643,60.

F. E. M. MITRASING te Leiden gepromoveerd

Vandaag is de heer Frits Eduard Mangal Mitrasing aan de Rijksuniversiteit te Leiden gepromoveerd tot doctor in de rechtsgeleerdheid. De heer Mitrasing is geboren in Suriname.

Het proefschrift, waarop de heer Mitrasing is gepromoveerd, luidt: „Tien jaar Suriname, van afhankelijkheid tot gelijkgerechtigheid." De stellingen die de heer Mitrasing heeft verdedigd, volgen hieronder:

I. De tot standkoming van de nieuwe rechtsorde van het Koninkrijk der Nederlanden moet beschouwd worden als het resultaat van de nog steeds veranderende wereldopinie met betrekking tot de koloniale verhoudingen en niet van een ethische en liberale imperiale politiek van Nederland.

II. In overeenstemming met hun Statutair aan Nederland gelijkwaardige satus behoren Suriname en de Nederlandse Antillen hun Staatsregeling en verorderingen Grondwet respektievelijk weten te noemen.

III. Decentralisatie van Bestuur en wetgeving van Suriname is dringend gewenst. Zij zal o.m. bijdragen tot politieke activering van de bevolking.

IV. Het is in tijd met de bedoeling van de wetgever (artikel 275 Sv.) dat de vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie „naast" de Rechter zit.

V. Het is ongewenst zedenmisdrijven op een openbare terechtzitting te behandelen.

VI. Het is niet nodig dat de Rechter op een openbare terechtzitting voorlezing of mededeling doet uit het medisch voorlichtingsrapport omtrent de verdachte ook al is deze een recidivist.

VII. Ter wille van een zelfstandige oordeelsvorming van de Rechter komt het wenselijk voor dat de medicus zich onthoudt van het geven van penitentiair advies bij het voorlichten van de Rechter.

VIII. Het moderne gevangeniswezen beoogt naast de strafvoltrekking de gestrafte zoveel mogelijk te resocialiseren en te reïntegreren. Daartoe behoort o.m. er naar gestreefd te worden om strafverzwarende elementen naar vermogen in de gestichten te vermijden en het regiem zoveel mogelijk aan te passen aan toestanden in de vrije maatschappij.

IX. De Rechterlijke Organisatie in Suriname is in beginsel onbevredigend.

X. Het kan zijn nut hebben het rechtswezen der Bosnegers en Indianen in Suriname, wier samenlevingen als geheel bezien een staat in de staat vormen, aan een grondig wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen.

XI. Buiskool's mening, dat de overgrote meerderheid in Suriname geen algemeen kiesrecht wenste, moet als onjuist worden beschouwd. (Staatsinstellingen van Suriname, passim).

XII. Ter bereiking van een nationaal saamhorig volk zal de Surinaamse Overheid een doelgerichte actieve cultuur — politiek moeten voeren.

XIII. In het huidige ontwikkelingsstadium van Suriname dient de Overheid naast goed en voldoende gedifferentieerd lager onderwijs bijzondere aandacht te schenken aan allerlei vormen van middelbaar en vakonderwijs.

XIV. De Surinaamse schrijver Albert Helman geniet als zodanig nog niet die aandacht en waardering van de zijde van zijn landgenoten die hij op grond van zijn literaire prestaties verdient.

XV. Vestiging in Suriname van een medisch tropeninstituut op universitair niveau zal de tropengeneeskunde in het algemeen en het Koninkrijk in het bijzonder tot voordeel strekken.

XVI. Kan artificiële inseminatie dienen redelijk aanvaardbaar zijn, bij de mens behoort de donorinseminatie op diverse gronden als volstrekt onaanvaardbaar te worden verworpen.

SAD SAM JONES pitcht „one-hitter" tegen LOS ANGELES

HOYT WILHELM eindeliik door YANKEES verslagen

SAD SAM JONES

National League:

Sad Sam Jones (9—8) pitchte een „one-hitter' tegen de Los Angeles Dodgers in een 2—0 zege van de Giants. Junior Gilliam had de enige Dodger-hit in de achtste inning. Don Drysdale (8—6) was de verliezer. Willy Mays sloeg een homer voor San Francisco.

—*—

De Milwaukee Braves verloren met 5—8 van Cincinnati. De verliezer was Lew Burdette (11—7) en de winnaar Orlando Peña (3—4). Joe Adcock had een homer voor de Braves.

—*—

De Pittsburgh Pirates versloegen de Philadelphia Phillies met 4—3 door een homer van Dick Groat in de negende inning. De winnende pitcher was Harvey Haddix (5—6).

—*—

De St. Louis Cardinals boekten gistermiddag een 4—1 zege op de Chicago Cubs. De winnaar: Larry Jackson (7—6) en de verliezer: Bob Anderson (4—6).

—*—

De stand in de National League:

Milwaukee	42	31	—
San Francisco	43	33	1½
Los Angeles	43	35	1½
Pittsburgh	39	37	4½
Chicago	36	37	6
St. Louis	35	38	7
Cincinnati	33	41	9½
Philadelphia	26	45	15

—*—

American League

De New York Yankees „finally caught up with Hoyt Wilhelm" (9—3) en versloegen de Baltimore-„knuckle-baller en de Orioles met 4—1. De winnende pitcher was Art Ditmar (7—5).

—*—

Homeruns van Rocky Colavito en Vic Power brachten de Cleveland Indians een 3—1 zege op de Chicago White Sox. De winnaar was Cal Mc Lish (9—3) en de verliezer Billy Pierce (8—9).

—*—

De Washington Senators wonnen met 6—1 van de Boston Red Sox. Winnaar: Pedro Ramos (8—7) en verliezer: Tom Brewer (5—5).

—*—

Frank Lary (9—4) pitchte een „shut-out" op de Kansas City Athletics, waardoor de Detroit Tigers met 4—0 wonnen.

—*—

De stand in de American League:

Cleveland	40	30	—
Chicago	39	33	2
Baltimore	38	35	3½
Detroit	38	36	4
New York	37	35	4
Washington	33	39	8
Kansas City	31	39	9
Boston	31	40	9½

—*—

Wilhelm en Burdette starters in All Star Game?

„Knuckle-baller" Hoyt Wilhelm van Baltimore en Lew Burdette van Milwaukee zullen waarschijnlijk starten als pitchers in de All Star Game op 7 juli in Pittsburgh.

Noch Casey Stengel noch Fred Haney hebben echter nog een beslissing genomen. Doch naar hun prestaties te beoordelen, hebben de volgende pitchers de meeste kansen:

National League: „righthanders": Burdette (Milwaukee), Don Drysdale (Los Angeles), Elroy Face (Pittsburgh) en Donald Newcombe (Cincinnati).

„Lefthanders": Johnny Antonelli (San Francisco), Warren Spahn (Milwaukee), Johnny Podres (Los Angeles) en Willmer Mizell (St. Louis).

American League: „righthanders": Wilhelm (Baltimore), Frank Lary (Detroit), Ryne Duren (Yankees), Early Wynn (White Sox) en Cal McLish (Cleveland).

„Lefthanders": Herb Score (Cleveland), Whitey Ford (Yankees) en Billy Pierce (White Sox).

VEILIG

Onlangs bezocht President Eisenhower voor enkele dagen Canada. Uitgebreide voorzorgsmaatregelen werden er genomen voor de veiligheid der Amerikaanse President. Dat deze maatregelen niet voor niets getroffen zijn blijkt wel uit het feit dat men met veel moeite een algemeen gevecht heeft kunnen voorkomen tussen de leden van de Amerikaanse Veiligheidsdienst en Canadese Politiemannen. De onenigheid werd veroorzaakt door een meningsverschil over de veiligheidsmaatregelen. De Amerikaanse dienst liet zonder plichtplegingen weten dat zij dat zaakje wel zou opknappen. De Canadezen lieten beleefd weten dat de Amerikanen zich met hun eigen zaken moesten bemoeien. Het kwam zelfs zo ver dat een Canadees een duwtje kreeg en op de grond viel. Toen namen de Canadezen maatregelen om een algehele vechtpartij te voorkomen.

Inmiddels in President Eisenhower weer gezond en wel teruggekeerd in Washington, dank zij de Veiligheidsdiensten.

Centraal Comité Communistische Partij

Aller medewerking gevraagd voor welslagen van het Zevenjaren Plan

Het Centraal Comite van de Russische partij heeft gisteren een plechtig beroep op het Russische volk gedaan om zich tot het uiterste in te spannen voor de tijdige verwezenlijking van het zevenjaren plan.

Dit beroep, waartoe op de slotzitting van de voltallige vergadering van het Centraal Comite werd besloten, bepleit eveneens de invoering van de technische vorderingen op alle terreinen van de nationale economie. Ook wordt een lans gebroken in dit beroep voor de bestrijding van alle achterlijke methoden, die de economische ontwikkeling in de weg kunnen staan.

De Franse existetialistische schrijver Boris Vian, auteur van het omstreden boek „J'Irai Cracher sur vos tombes", is aan een haartaanval bezweken, toen hij de vertoning van een film naar de genoemde roman, die onder het Pseudoniem Vernon Sullivan schreef, bijwoonde. Hij was 39 jaar.

Versterkt Amsterdams elftal verliest met 1-4 van REAL MADRID

Twee fouten van doelman Hoogerman in de voetbalwedstrijd tussen een versterkt Amsterdams elftal en de Spaanse club Real Madrid waren er de oorzaak van, dat de Nederlandse ploeg na 12 minuten reeds tegen een 2-0 achterstand opkeek.

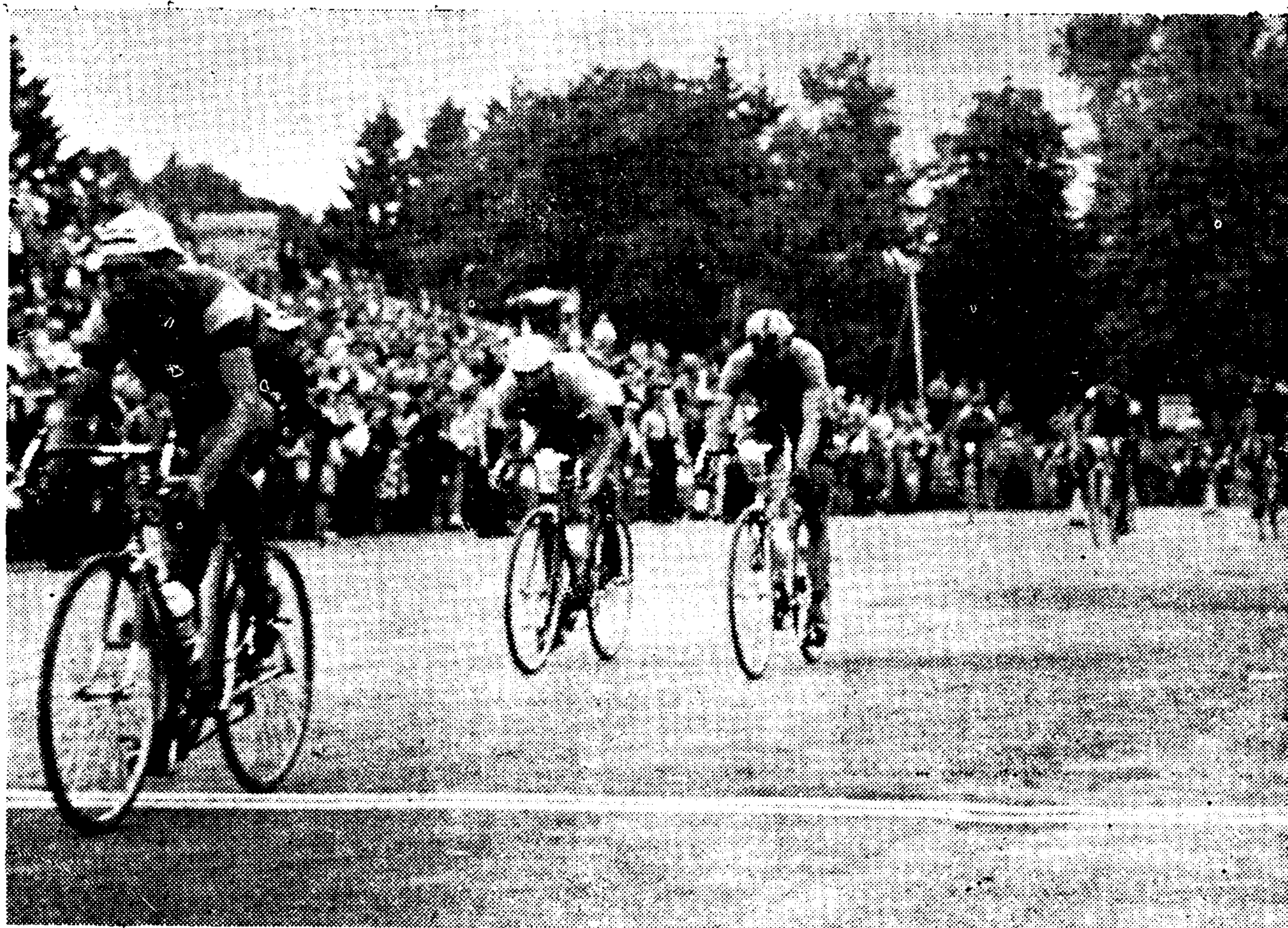
Eerst liep de Ajax-goalie onder een corner van links door — middenvoor Di Stefano nam de kans waar — en even daarna liet Hoogerman zich verrassen door een ver schot van linksbuiten Gento, die uit een uiterst kleine hoek hard inschoot (2-0).

Daarna herstelde de Nederlandse defensie zich en daardoor kregen Faas Wilkes en Rik Coppens tenminste speelbare balien toegeschoven.

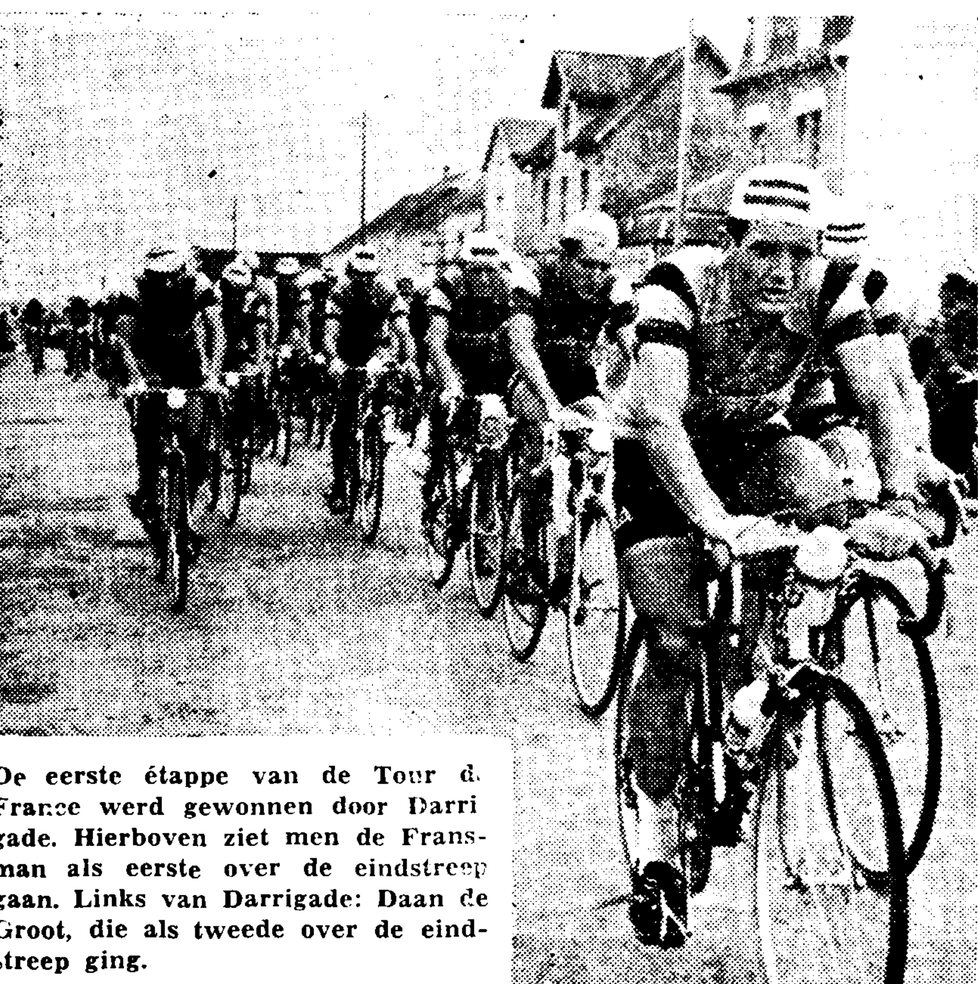
De Nederlanders hielden tot de rust stand. Direct na de hervatting **van het duel,** dat door 47.000 toeschouwers in het Olympisch Stadion **werd gevolgd,** werd het 3-0. Di **Stefano dribbelde in de 7de minuut langs doelman Hoogerman.** Hij zag dat een Amsterdammer het lege doel afschermde en betrok de goed meegekomen rechtsbuiten Herrera in het spel. De Spaanse vleugelspeler had weinig moeite om de bal in het lege doel te plaatsen (3-0). Coppens zorgde voor de inleiding van het enige Amsterdamse doelpunt. Hij werd door stopper Santa Maria onreglementair tegen gehouden. **Arbiter Leo Horn aarzelde geen moment en ondanks verwoede protesten van Santa Maria mocht Wilkes even later de strafschop nemen. Hij deed dat onberispelijk (3-1).**

Het slotoffensief van de Spanpaarden, die zeker geen vakantie-voetbal speelden, bezorgden hun een vierde doelpunt. Het was Di Stefano, die met een ver schot Hoogerman passeerde (4-1).

Wilkes, Notermans, van der Hart en de Belgische internationaal Rik Coppens waren de beste spelers aan Amsterdamse zijde. Gento en Di Stefano waren de uitblinkers in het Spaanse team.

De finish van de tweede étappe te Namen. De Italiaan Favero gaat als eerste over de eindstreep voor het sprintende peleton.

De eerste étappe van de Tour de France werd gewonnen door Darrigade. Hierboven ziet men de Fransman als eerste over de eindstreep gaan. Links van Darrigade: Daan de Groot, die als tweede over de eindstreep ging.

HURACAN wint van AQUINO

Gisteravond werd de kompetitie om het Curaçaos basketball-kampioenschap voortgezet. Bij de dames wist Curaçao Deportivo met 25-12 van Cas Cora te winnen.

Bij halftime was de score 12-6 voor Curaçao Deportivo.

Topscoorsters waren: H. Minguel (Cur. Dep.) met 15 punten en I. da Costa Gomez (Cas Cora) met 6 punten.

In de herenwedstrijd behaalde Huracan een 58-32 overwinning op Athene. Bij halftime was de score 23-9 voor Huracan.

Topscorers waren H. Lourens (Huracan) met 19 punten, terwijl R. Hu-Ang 17 punten scoorde voor Athene.

In 6e etappe van Tour de France brandde de grote strijd los

KOPMAN van Nelux-ploeg, CHARLEY GAUL, stelde teleur

Eindelijk hebben de favorieten getoond wat zij waard zijn. Na ruim 1200 km., waarin zij elkaar met argusogen hadden bewaakt en de mindere goden de eer van étappe-overwinningen hadden gegund, brandde in de tijdrit van Blain naar Nantes, de zesde étappe van de Ronde van Frankrijk, de grote strijd los. Verbeten vochten al degenen, die een kans op de eindoverwinning hebben, om de winst van enkele sekonden. Het achtervolgingsfenomeen Riviere kwam zegevierend uit deze felle strijd te voorschijn met de ex-werelduurrekordhouders Baldini en Anquetil op de tweede en derde plaats.

Dat de kopman van de Neluxploeg Charly Gaul tegen deze serie specialisten tijd zou verliezen, kwam niet zozeer als een verrassing, maar dat hij Graf en Saint voor moest laten gaan, zal menigeen te denken geven. Louison Bobet, vroeger vrijwel niet te verslaan in de ritten tegen het horloge, stelde teleur. Hij moest genoegen nemen met een gedeelde 20e plaats. Van de Nederlanders draaide Piet van Est het beste. Hij werd 12e op 3 min. 5 sec. van de winnaar. In het algemeen ploegenklassement heeft de Franse nationale ploeg de leiding voor Parijs noord oost, België en de centrale zuid Franse ploeg. De Neluxploeg bezet de achtste plaats. Het dagploegklassement werd gewonnen door de Franse nationale ploeg. Italië werd tweede en de Neluxploeg derde.

1) Riviere in 56 min. 46 sec.
2) Baldini (Italië) 57.07.
3) Anquetil (Frankrijk) 57.44.
4) Graf (Zwitserland) 57.51.
5) Saint (west zuid west) 57.58.
6) Gaul (Nelux) 58.22.
7) Brankart (België) 58.47.
8) Anglade (centraal zuid Frankrijk) 58.57.
9) Bono (Italië) 59.43.
10) Bahamontes (Spanje) 59.44.
12) Piet van Est (Nelux) 59.51.
13) Ernzer (Nelux) 1.00.10.
20) ex aequo: Bobet (Frankrijk) en Schmitz (Nelux) 1.00.42.
29) De Groot (Nelux) 1.01.11.
32) ex aequo: Damen (Nelux), Adriaenssens (België) en Graczyk (Frankrijk) 1.01.23.
51) ex aequo: Bolzan (Nelux) en Bergaud (centraal zuid Frankrijk) 1.02.03.
55) Van den Borgh (Nelux) 1.02.07.
72) ex aequo: Pauwels (België) en De Jongh (Nelux) 1.02.39.
75) Voorting (Nelux) 1.02.46.
93) Kersten (Nelux) 1.03.45.
98) Kool (Nelux) 1.03.57.

Het algemeen klassement is na de zesde étappe:

1) Cazala (Frankrijk) 33.59.45.
2) Cauthier (centraal zuid Frankrijk) op 1.27.
3) Annaert (Parijs noord oost) op 2.11.
4) Vermeulin (Parijs noord oost) op 2.12.
5) Desmet (België) op 3.27.
11) Riviere (Frankrijk) op 8.01.
12) Baldini (Italië) op 8.52.
14) Anquetil (Frankrijk) op 9.59.
17) Darrigade (Frankrijk) op 10.29.
21) Gaul (Nelux) op 10.37.
22) Van Est (Nelux) op 10.56.
24) De Groot (Nelux) op 11.41.
28) Ernzer (Nelux) op 12.25.
35) ex aequo o.a. De Jongh (Nelux) op 13.09.
49) ex aequo, o.a. Damen (Nelux) op 14.02.
60) Schmitz (Nelux) op 14.33.
61) Bolzan (Nelux) op 14.37.
71) Kersten (Nelux) op 15.17.
75) Kool (Nelux) op 15.29.
76) Van den Borgh (Nelux) op 15.31
83) Voorting (Nelux) op 16.16.

Laatste Tournieuws

De Fransman Roger Hassenforder heeft de zevende étappe van de Ronde van Frankrijk van Nantes naar La Rochelle gewonnen. Cazala (Frankrijk) behield de gele trui.

Tijdens de tweede étappe nam de Belg Hoevenaers de kop vlak bij de Belgische grens. Hij werd echter te goed bewaakt (o.a. door de Fransman Rivière en de Nederlander Kersten), waardoor zijn uitlooppoging geen sukses opleverde.

Meer dan 13.000 arrestaties in KERALA

In de Indiase staat Kerala zijn sedert op 12 juni de campagne van de oppositie tegen de communistische regering begon, meer dan 13.600 mensen gearresteerd. Ruim 4.000 zijn tot gevangensstraffen veroordeeld. De rest is weer vrijgelaten. De autoriteiten hebben speciale voorzieningen moeten treffen om de vele gevangenen onder dak te brengen en voedsel te verschaffen.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Hoofd van de Dienst Watervoorzienig maakt hierbij bekend, dat de

Staat van Wijzigingen

behorende bij bestek No. 15 voor het bouwen van een kantoorgebouw en drie dienstwoningen bij het complex Mundo Nobo van de Dienst Watervoorziening vanaf DONDERDAG 2 JULI 1959 voor gegadigden ten Bestuurskantore verkrijgbaar is.

Het Hoofd v/d Dienst
Watervoorziening
DE KRUYF

BEKENDMAKING

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst op Curaçao, maakt hierbij bekend dat op de hieronder vermelde dagen gelegenheid bestaat tot kosteloze koepok-inenting,

in het gebouw van de Joan Mauritsschool, van Leeuwenhoekstraat (Mundo Nobo) op Zaterdag, 4 juli van 9.00 — 10.00 uur v.m.;
in het gebouw van de Hendrikschool, Pietermaaiweg 2, op Zaterdag 4 juli van 9.00 — 10.00 uur v.m.

Nazien der pokken:

Joan Mauritsschool, Zaterdag, 18 juli, van 9.00 — 10.00 uur v.m. Hendrikschool, Zaterdag 18 Juli, van 9.00 — 10.00 uur v.m.

Gelieve trouwboekje of geboortebewijs mede te brengen.

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst a.i.,
dr. J. J. VEENHUIZEN